

پاکین انجیل چہ

یوہنّائے

کَلْمَا

یوہنّائے انجیلے پجّار

اے کتابے نیسوک، یوہنّا، وت یهودیے ات۔ چہ ایسا مسیہے مریدیا پیسر، شمون پترسے دوست و ماہیگیرے کارا آئیے شریکدار ات (لوکا 5:1-11؛ مَرکاس 1:19-20). یوہنّایا وتی نام اے کتابا نبشتگ، بلہ وتا «ہما مرید کہ ایسایا باز دوست انت» زانتگی (یوہنّا 13:23؛ 19:26). چہ کتابے گڈی بھرا (یوہنّا 21:20-24) پدّر بیت کہ ایسا مسیہے دوسترین مرید ہمایئے جند انت۔

انچش کہ یوہنّا وت نیسیت، اے کتابے سجھین سرگوست آیی گون وتی چمان دیستگ انت، پمیشکا اے ہبرانی بارثوا وت شاہدی دنت (یوہنّا 21:24). وتی انجیلے نیسگئے مول و مرادانی بارثوا گوشت کہ اے سرگوست و موزہ و اجبتین نشانی، آیی پمیشکا نبشتنت «تان شما باور کنیت کہ ایسا، مسیہ انت و ہدائے چک، تانکہ ایمان بیارت و آئیے نامے سرا نمیرانین زندے واہند بییت» (یوہنّا 20:31).

یوہنّائے انجیلا، پاکشودکین یھیائے اتولی مرید، ایسائے اتولی مرید، ایسائے تالیم و موزہ، اے جھانا ایسائے گڈی ہپنگ، آئیے مرک و چہ مردگان جاہ جنگا رند، وتی مریدانی دیمّا زاہر بئیگئے ہال مان انت۔

گال انسان بوت

1^a بُنگیجا، ا^a چہ ازل، گال^b ہست ات۔ گال گون ہدایا گون ات و گال ہدائے جند ات۔² چہ ازل، گال گون ہدایا ات۔³ سجھین چیز چہ کالا جوڑ بوتنت و چہ اے جوڑ بوتگینان، بے کالا ہچ چیزے جوڑ نبوت۔⁴ ہستی و زند چہ ہماییا پیدا بوت و زند، مردمانی نور و رُزن ات۔⁵ رُزن، تھاروکیا ڈریشیت^c و تھاروکیا، رُزن ہچبر زانت نکرنگ و پرّوش ندادنگ۔^d یھیہا نامین مردے پیدا بوت کہ ہدائے راہ داتگین ات۔⁷ آ آتک کہ شاہد بییت و پہ ہما رُزنا گواہی بدنت، تانکہ سجھین مردم چہ آئیے گواہیا ایمان بیارنت۔⁸ آ ات ہما رُزن نہ ات، بلہ آتک تان پہ رُزنا گواہی بدنت۔⁹ ہما راستین رُزن، کہ پہ سجھین مردمان رُزناہی کاریت، نون مان جھانا آئیگی ات۔¹⁰ آ مان جھانا ات و ہدایا جھان چہ ہماییا جوڑنتگ ات، بلہ جھانا آ پجّاہ نئیاورت۔¹¹ آ وتی مہلوکے نیاما^e آتک و مہلوکا نمّت۔¹² بلہ ہما مردمان کہ باور کرت و ممت، آیی اے ہک و اہتیار دانت کہ ہدائے چک ببت، بز ان ہما کہ آئیے نامے سرا ایمانش آورت۔¹³ آ، نہ چہ ہونا پیدا بوتنت و نہ چہ جسمانی واہگان و نہ چہ انسانی لوٹان، چہ ہدایا پیدا بوتنت۔

^a1:1 بُنگیج، بز ان بدات، شرو۔

^b1:1 گال، بز ان ہبر، کلمہ، لبر۔

^c5:1 ڈریشگ، بز ان شہم جنگ، رُزنا بیگ، جلشکگ۔

^d5:1 بز ان تھاروکی رُزنا پرّوش دات نکنت۔

^e11:1 نیاما، بز ان میانا، درنیاما، تھا، توکا۔

14 گال انسان بوت و مئے نیاما جاگھی کرت. ما آییئے شان و شئوکت دیست، شان و شئوکتے کہ پتئے یکین چکٹیگ انت، ہما چک کہ چہ رھمت و راستیا پُر انت. 15 یھیا پہ آیا گواھی دنت، گوانک^f جنت و گوشتی: «اش انت ہما کس کہ آییئے بارثوا من گوشتگ: چہ من و رند کئیت، بلہ چہ من مستر و دیماتر انت. چیا کہ چہ من پیسرا بوتگ.» 16 ما سجھینان چہ آییئے پرمہرین رھمتئے سئوگاتا مدام برکت گپتگ. 17 اے راست انت کہ تتورات چہ موسایا مارا بکشگ بوتگ، بلہ رھمت و راستی، چہ ایسا مسیہا پہ ما آتک و سر بوت. 18 کسا ہچبر ہدا ندیستگ، بلہ ہما یکدانگین چک کہ وت ہدا انت و پتئے امبازا انت، ہمایا ہدا پجارینتگ.

پاکشودو کین یھیائے گواھی

19-20 وھدے اورشلیمئے شھرئے یھودیان وتی لھتین دینی پیشوا و لاویئے کبیلھے مردم یھیائے کرا رثوان دات کہ جست بگرت: «تئو کئے ائے؟» آیا انکار نکرت، تچک و پہ راستی گواھی دات و گوشتی: «من مسیہ نہ آن.» 21 آیا جست کرت: «تئو ایاس ائے؟» گوشتی: «نہ.» گوشتی: «نہ.» 22 جست کرت: «آچہ، تئو کئے ائے؟ ما باید انت پہ آیا پستوے^g بربین گون کہ مارا رثوانش داتگ. وتی بارثوا چے گوشتے؟» 23 آیا چہ اشیا نیئے کئولا گوشت: «من ہما تئوار آن کہ مان گیابانا گوانک جنت و گوشتی، ہداوندئے راھا راست و تچک کئیت.»^h

24 چہ اے رثوان داتگین کاسدان لھتین پرسی اتنت. 25 جست کرت: «اگن تئو نہ مسیہ ائے و نہ ایاس ائے و نہ ہما نبی، گرا پہ چے پاکشودی دئیے؟» 26 یھیایا آیا پستو گوشت: «من گون آیا پاکشودی دئیان، بلہ کسینا شمئے نیاما جاہ جتگ کہ شما آیا زنائت. 27 آچہ من و رند کئیت و من آییئے کئوشبندانی بوجگئے لاکھ ہم نہ آن.» 28 اے کار اژدئے کئورئے آدستا، بیئت آیا یا بوت، ہما جاگھا کہ یھیایا مردم پاکشودی دانتت.^j

ھدائے گورانڈ

29 اے دگہ رچا، وھدے یھیایا ایسا دیست کہ دیم پہ آیا پیداک انت، گوشتی: «بچاریت! اش انت ھدائے ہما گورانڈ کہ جھانئے گناہان دور کنت. 30 اش انت ہما کس کہ آییئے بارثوا من گوشتگ: «چہ من و رند کئیت بلہ چہ من مستر و دیماتر انت، چیا کہ چہ من پیسرا بوتگ.» 31 من وت پچاھ نثیاورت، بلہ گون آیا مردمانی پاکشودی دئیگا آتکان تانکہ اے ڈئولا آ پہ بنی اسرائیلیان زانگ و پدرا^k کنگ بیئت.»

32 یھیایا وتی گواھی اے پیما دیم برت: «من ھدائے روہ دیست کہ کپوتیئے ڈرؤشما^l چہ آسمانا ایر آتک و آییئے سرا نشت. 33 من آنزانت، بلہ ہما کسا کہ منا رثوان دات تان گون آیا پاکشودی بدئیان، گوشتگ آتی: «وھدے تئو دیست روہ کسئیئے سرا ایر بیئیت و بندیت، بزانت ہما کس انت کہ گون ھدائے پاکین روہا^m پاکشودی دنت.» 34 من اے چیز دیستگ و گواھی دئیان کہ آ ھدائے چک انت.»

15:1^f گوانک، بزانت برزین تئوار.

22:1^g پستو، بزانت جواب.

23:1^h اشیا نیئے کتاب، بھر 40، بند 3.

26:1ⁱ جاہ جتگ، بزانت چہ وتی جاھا اناگتین پاد آگ، آری و پارسیا «قیام، رستاخیز».

28:1^j اے یھی اے کہ پاکشودی داتی.

31:1^k پدرا، بزانت زاھر، آشکار.

32:1^l ڈرؤشم، بزانت شکل.

33:1^m ھدائے پاکین روہ، بزانت روہ الگڈس.

ایسائے اولیٰ مرید

³⁵ اے دگہ رُوچا، یہیا گون وتی دو مریدا اوشتاتگ آت. ³⁶ وهدے یہیایا ایسا دیست کہ چہ اؤدا گوزگا انت گوشتی: «اش انت هُدائے گورانڈ.» ³⁷ آ دوین مریدان اے ہبر اشکت و ایسائے رندا رثوان بوتنت. ³⁸ ایسایا چک ترینت و ہر دوینی دیستنت کہ آییے رندا آیکا انت. جُستی کرت: «شما چے لوٹیت؟» گوشتش: «رَبی! بزانت: او استاد! «تبی جاگہ کجا انت؟» ³⁹ گوشتی: «بیایت و بچاریت!» گُرا آ دوین شتنت و دیستش کہ کجا نشتگ و رُوچے پُشت کپتگین بہرا ہمایئے کُرا منتنت. بیگاہئے وهد آت. ⁿ

⁴⁰ یہیائے ہبرانی اشکنگا رندا، چہ اے دوینان کہ ایسائے رندش گپت و شتنت، یگے شمون پُترسے برات، اُنڈریاس آت. ⁴¹ آییہا پیسرا وتی برات شمون ودی کرت و گوشتی: «ما مسیہ در گپتک.» ⁴² رندا، آییہا شمون ایسائے کُرا برت. ایسایا شمون چارت و گوشتی: «تتو شمون، یوہنائے چُک آئے. بلہ نون تیبی نام کئیپا بیت.» کئیپائے مانا پُترس، بزانت تار انت.

پیلیپس و نثناییل

⁴³ اے دگہ رُوچا، وهدے ایسایا وتی دلا گوشت کہ جلیئے دمگا برثوت، پیلیپسی در گپتک و گوشتی: «منی رندگیریا بکن.»

⁴⁴ پیلیپس ہم، پُترس و اُنڈریاسے ڈٹولا، چہ بتیت سئیدائے شہرے مردمان آت. ⁴⁵ پیلیپس ہم شت و نثناییلی شوہاز کرت و گوشتی: «ما ہما کس دیستگ و در گپتکگ کہ موسایا تتوراتے تھا آییے مستگ داتگ و آدگہ نییان ہم آییے بارثوا گوشتگ. آ ایسا ناسری، ایسپے چُک انت.» ⁴⁶ نثناییل گون آییہا گوشت: «چہ ناسرہا ہم شریں چیزے در کپت کنت؟» پیلیپسا گوشت: «بیا و بچار!» ⁴⁷ وهدے ایسایا نثناییل دیست کہ دیم پہ آییہا پیداک انت، گوشتی: «اے تچکین بنی اسرائیلیے کہ دلا ہج پٹیمین مندر و ریکے مان نیست.» ⁴⁸ نثناییل جُست کرت: «تتو منا چہ کجا زائے؟» ایسایا آییے پَسٹوا گوشت: «چہ آ وهدا پیسر کہ پیلیپسا ترا تتوار کرت، من ترا ہما وهدا دیست کہ انجیرے درچکے چیرا اتے.» ⁴⁹ نثناییل گوشت: «او استاد! تتو هُدائے چُک آئے، تتو اسرائیلیے بادشاہ آئے.» ⁵⁰ ایسایا پَسٹو دات: «پمیشکا ایمانت اورت کہ من گوشت: «ترا انجیرے درچکے چیرا دیستگن.» چہ اے چیزان مستریں گندے.» ⁵¹ گُرا گون آییہا گوشتی: «شمارا راستین گوشان، دیمترا آسمانا یچ گندیٹ و هُدائے پریشتگ دیم پہ انسانے چُکا، کہ من آن، جہل و بُرز کاینت و رثونت.»

کانائے میتگئے سور و آروس

2 ¹ سیمی رُوچا، جلیلا، کانا نامین میتگیا، سور و آروسے ہستات و ایسائے مات ہم ہمؤدا آت. ² ایسا و آییے مریدش ہم لوٹگ انتنت. ³ وهدے شراب ہلنتنت، ایسائے ماتا گون آییہا گوشت: «ایان دگہ شراب نیست.» ⁴ گوشتی: «او بانک! منا و ترا گون اشیا چہ کار؟ منی وهد انگت نرستگ.» ⁵ ماتا گون کارندہ و ہزمتکاران گوشت: «ہرچے شمارا گوشتیت، ہما کارا بکنیت.»

⁶ اؤدا آپیے شش سنگین کونزگ ⁹ ایر آت، کہ ہر یکیا سد تاسے جاگہ ^r ہستات و یہودیانی پاکیزگیئے رسمان کارمرز بوتنت.

⁷ ایسایا گون ہزمتکاران گوشت: «کونزگان چہ آپا پُر کنت.» گُرا کونزگش چہ آپا سرریچ کرتنت. ⁸ نون ایسایا گوشت: «پہ دیوانے کماشا کُمکے ببریٹ.» ایان انچش کرت. ⁹ دیوانے کماشا نرانت اے آپ کہ شراب بوتگ انتنت چہ کجا آرگ بوتگ انت، آییہا چشت و

^{39:1P} اسلیگین یونانی نیشتانک گوشتیت: «دہمی ساہت»، بزانت بیگاہئے چارا. یہودیانی رُوچے حساب، ساہت سہئے ششا بُنگیچ بوت.

^{47:1P} مندر، بزانت ریک، سازش، پچلی.

^{51:1P} دانیال نبیا اے پرنام پہ یک ہستیا کار بستگ کہ آچہ آسمانا کثیت. ایسا مسیہا اے پرنام پہ وت زرتگ تان مردم بزانت کہ آچہ آسمانا آتگک و ہما وادہ دانگین مسیہ انت.

^{6:2P} اے کونزگ کُمبپیمین مزین کونزگ انتنت.

^{6:2P} اسلیگین یونانی نیشتانک گوشتیت: «دو تان سے مشرتس»، بزانت 75 تان 115 لیتر.

نوش کرتنت، بلہ ہزمتکاران کہ آپ کشتگاننت زانتش. نون دیوانئے کماشا، سالونک تتوار جت و¹⁰ گوشتی: «هرکس مهمانان شرتین شرابا پیسرا دنت، وهدے آملار و سرگران بنت، رندا آدنا و آراترینا کارنت. بلہ تتو شرتین نوکی آورتگ!»¹¹ اے مؤجزہ و آجبتین نشانی کہ جلیئے میتگ کانایا بوت، ایسائے ائولی مؤجزہ ات. ایسا گون ہمے مؤجزہا وتی مزنی و شوکت پدّر کرت و مریدان آییئے سرا ایمان آورت.¹² رندا ایسا گون وتی مات، برات و مریدان کپرناہومئے شہرا شت و لہتین روچا ہمودا منت.

ایسا مزین پرستشگاہا رتوت

(متا 13-12:21؛ مَرکاس 17-15:11؛ لوکا 46-45:19)

¹³ یہودیانی پَسہ، بزبان سرگوزئے ایید،^s نزیک ات. پمیشکا، ایسا اورشلیم شت.¹⁴ مزین پرستشگاہئے تھا دیستی کہ مردم گوک، پَس و کپوتئے بھا کنگا گلایش انت و زر بدّل کنوکین سَرّاپ ہم نشتگاننت.¹⁵ گرا گون ساد و چیلکا، ہئیزرانے جوڑبتنی و سَجھین باپاری و پَس و گوکی چہ پرستشگاہا در کرتنت و سَرّاپانی زر و سِکھی ہم ریتکننت و میز و برؤنکی چپیگ کرتنت.¹⁶ گرا گون کپوت بھا کنوکان گوشتی: «اشان چہ ادا در کنیت. منی آسمانی پتئے لوگا بازارے مکنیت.»¹⁷ نون مرید یات و ترانگا کپنتت کہ ہدائے پاکین کتاب گوشتی: آلیج و مئیاری کہ منا پہ ہدائے لوگا هستانت، منا جانسوچ کنت و باہینیت.^{vu}

¹⁸ گرا یہودیان گوشت: «تتو گون چونین نشانی پدّر کنئے کہ ترا اے کارانی اجازت هستانت؟»¹⁹ ایسایا گوشت: «اے مزین پرستشگاہا پپروشیئت و کروچیت، من سئے روچا پدا چستی کنان.»²⁰ یہودیان گوشت: «اے مزین پرستشگاہ، چل و شش سالا جوڑ کنگ بوتگ، تتو چون ایسا سئے روچا چست کنئے؟»²¹ بلہ آپرستشگاہ کہ ایسا آییئے بارثوا گپ کنگا ات، آییئے جندئے جسم و جان ات.²² چہ ایسائے مرگ و جاہ جنگا رند، مرید یات و ترانگا کپنتت کہ ایسا و ت اے ہبر گوشتگاننت، پمیشکا ہدائے پاکین کتاب و ایسائے ہبرانی سرا ایمانش آورت.

²³ آروچان، ایسا پہ سرگوزئے اییدا اورشلیم ات. بازین مردمیا کہ ایسائے آجبتین نشانی دیستنت، آییئے نامئے سرا باورش کرت.²⁴ بلہ ایسایا وتا آیانی دیما زاہر و پدّر نکرت، چیا کہ ایسا سَجھین مردم شریئے سرا زانتنت.²⁵ پہ انسانئے زانگ و پجّاہ آرگا، ایسا ہچکسیئے گواہیئے زلورت نہات، چیا کہ آ، مردمانی دلئے ہر ہالا سہیگ ات.

ایسا و نیکودیموس

3 ¹ نیکودیموس نامین پرسییے، کہ چہ یہودیانی سرؤک و دیوانئے باسکان^w یکے ات،² شپینا ایسائے کرا اتک و گون ایسا گوشتی: «او استاد! ما زانین تتو استادے ائے کہ چہ ہدائے نیمگا آتکگئے، چیا کہ تان ہدا گون کسپا گون مبیئت، آ اے ڈولین آجبتین نشانی پیش داشت نکنت کہ تتو پیش دارگا ائے.»³ ایسایا آییئے پَسُءوا گوشت: «ترا راستین گوشان، تان کسے پدا نوکسرا^x پیدا مبیئت، ہدائے بادشاہیا دیست نکنت.»⁴ نیکودیموسا گوشت: «چون بوت کنت کہ پیرنے پدا چہ ماتا پیدا مبیئت؟ بوت کنت کہ آ پدا ماتئے لاپا برتوت و پیدا مبیئت؟»⁵ ایسایا پَسُءو دات: «ترا راستین گوشان، تان کسے چہ آپ و روہا پیدا مبیئت، ہدائے

^{13:25} اشیا سرگوزئے ایید پمیشکا گوشت کہ، چہ مسریانی چیردستیا یہودیانی آراتیئے وهدا، مَرکے پریشنگ چہ یہودی چُکانی کُشکا سر گوست.

^{17:21} لچ و مئیاری، بزبان ننگ و ناموس، گبرت.

^{17:21} باہینگ، بزبان گار دئیگ، چہ دست دئیگ.

^{17:27} زبور 9:9.

^{1:3} باسک، بزبان اُزو، ممبر.

^{3:3} یا: چہ برزا، چہ آسمانا.

بادشاہیا پاد ایزر کرت نکنت۔⁶ آ چیز کہ چہ جسم پیندا بیت، جسم انت و آ چیز کہ چہ روہا بیت، روہ انت۔⁷ ہئیران مبے کہ ترا گوشان شما سجھین باید انت نوکسرا پیندا بیت۔

⁸ «گوات ہر جاہ کہ بلوٹبت، کثیت۔ تتو آییے تتوارا اشکنے، بلہ نرائے چہ کجا کثیت و کجا رتوت۔ آ کس کہ چہ روہا پیندا بیت، آ ہم انچش انت۔»⁹ نیکودیموسا گوشت: «اے چوں بوت کنت؟»¹⁰ ایسیا گوشت: «تتو وت اسرائیلیانی استادے ائے، اے چیزا نرائے؟¹¹ باور کن، ما ہما چیزانی ہبرا کنین کہ آیانی بارٹوا زانین و ہما چیز کہ دیستگ انت، آیانی شاہدیا دئیین۔ بلہ شما مے شاہدیا نمیت۔¹² وھدے زمینی چیزانی بارٹوا ہبر کنان باور نکنت، اگن آسمانی چیزانی بارٹوا ہبر کنان گڑا چہ پئیم باور کنت؟¹³ ہچکس آسمانا بڑزاد نشتگ، آبیڈ چہ¹⁴ ہما کسا کہ چہ آسمانا ایزر آتک، بزانت من کہ انسانے چک آن۔¹⁴ ہما ڈٹولا کہ موسایا، گیابانا آ مار دارے سرا ڈرتک،¹⁵ انسانے چک ہم باید انت چست کنگ ببیت،¹⁵ تان ہرکس کہ پہ آییما ایمان کاریت، نمیرائین زندے واھند ببیت۔»¹⁶ چیا کہ ہدایا جھانے مردم ہمینچک دؤست اتنت کہ وتی یک و یکدانگین چکھی ہم ندر کرت تان ہرکس کہ آییے سرا باور بکنت گار و زبان مبیبت و تان آبد زندگ بمانیت۔¹⁷ ہدایا وتی چک پہ مردمانی ایزر جنگ و مٹیاریگ کنگا جھانا رتوان ندات۔ رتوانی دات کہ آیان نجات بدنت و برکینیت۔¹⁸ ہرکس کہ آییے سرا باور بکنت مٹیاریگ نبیت، بلہ ہرکس کہ باور مکنت، ہمے انون مٹیاریگ انت، چیا کہ ہدائے یکدانگین چکھے نامے سرا باوری نکر تگ۔¹⁹ ہدائے دادرسی ہمیش انت: رُزن و نور جھانا آتک، بلہ رُزنے بدلا، مردمان تھاروکی دؤست ات، پرچا کہ آیانی کار سل اتنت۔²⁰ چیا کہ آدم کہ سلین کارانی راہ و کشکا زوریت چہ رُزنا بیزار بیت و وتا چہ رُزنا دور داریت، تانکہ آییے بدین کرد پاشک و پڈر مینت۔²¹ بلہ آ کہ راستیا گچین کنت و زوریت دیم پہ رُزنا بیزار بیت، تان پکا ببیت کہ آییے کار ہدایی بوتگ انت۔

ایسا و یھیا

²² رندا، ایسا گون وتی مریدان یھودیھے میتگ و کلگان شت و گون آیان همودا منت و پاکشودی داتی۔²³ یھیا ہم سالمے نزیکا، ایئوننا، مردمانی پاکشودیا گلاش ات۔ آ چاگردا آپ باز ات و مردم پہ پاکشودیا اتکنت۔²⁴ چیا کہ یھیا انگت جیلا بندی نبوتگ ات۔²⁵ پاکیزگیے سرا، یھیاے مرید و یک یھودیھے نیاما کس و چیلے بوت۔²⁶ گڑا آ، یھیاے کرا اتکنت و گوشتش: «او استاد! ہما مرد کہ اُرنے کئورے آ دستا گون تتو گون ات و تتو آییے بارٹوا گواھی دات، آ ادا پاکشودی دئیگا انت و سجھین مردم ہمایے کرا رتوگا انت۔»²⁷ یھیا آیانے پستوا گوشت: «چہ ہدائے داتگینا ابید، مردم دگہ چیزے کنت^b نکنت۔²⁸ شما وت شاہد ایت گوشتن کہ «من مسیہ نہ آن، بلہ چہ آییما پیسر رتوان دئیگ بوتگان۔»²⁹ بانورے ہدائے،^c سالونک انت۔ سالونکے دؤست کہ اوشتاتگ و آییے تتوارا اشکنت، گل و شادان بیت۔ ہمے ڈٹولا، منی شادھی انون پہ کمال رستگ و سرریچ بوتگ۔³⁰ آ باید انت دیم برتوت و من پد بکنزان۔»

آ کہ چہ آسمانا کثیت

³¹ آ کس کہ چہ بڑزاد کثیت، چہ سجھینان مستر انت و آ کہ چہ اے ہاکین دنیا یا انت زمینی مردمے و دنیایی چیزانی بارٹوا ہبر کنت۔ بلہ آ کہ چہ آسمانا کثیت چہ سجھینان مستر انت۔³² ہر چیزے کہ دیستگ و اشکنگی، پہ آیان گواھی دنت، بلہ ہچکس آییے گواہیا نمیت۔³³ ہرکسا کہ آییے گواھی میتگ، ہدائے راستیے گواھی ای داتگ۔

^{13:37} آبیڈ چہ، بزانت گئیر چہ۔

^{14:37} اے کسہ تتوراتے تھا آتکگ۔

^{17:3a} رکنگ، بزانت نجات دئیگ، بچینگ۔

^{27:3b} کنگ، بزانت نپ و سوت کنگ، دستا آرگ۔

^{29:3c} ہدائے، بزانت واجہ، واھند، مالک، ساہب۔

34 آ کس کہ چہ ہڈائے نیمگا رٹوان دٹیگ بوتگ، ہڈائے ہبران کنت، چیا کہ ہڈا وتی روہا پہ آییآ بیکیساس^d بکشیت۔³⁵ پتا چُک دؤست انت و سَجھین چیزی ہمایئے دستا داتگ انت۔³⁶ آ کس کہ چُکئے سرا ایمان بیاریت نمیرانین زندئے واہند بیت، بلہ آ کس کہ چُکئے ہبران ممّیت، زندئے واہند نبیت و ہڈائے ناززاییئے تھا گرپتار بیت۔

ایسا و سامری جنین

4¹ ایسیا زانت پریسیان اشکتگ کہ آییآ چہ یھیایا گیشترین مریدے ودی کرتگ و آیان پاکشودئی دنت۔²⁻³ گزا چہ یهودیہا دیم پہ جلیلا پر ترت۔ چوناہا، ایسیا وت مردم پاکشودئی نداشتت، اے کار مریدان کرت۔⁴ بلہ زلورت ات کہ چہ سامرہئے دمگا بگوزیت۔⁵ اوڈا، یک شہریا رست کہ نامی سوہار ات و ہما ڈگارئے نزیکا ات کہ آکوبا وتی چُک ایسپارا داتگ ات۔⁶ آکوبے چات ہمودا ات۔ ایسیا چہ سپرا دم برتگ ات و ہمے چاتئے کرا نشت۔ نیمرچئے و ہدف ات۔

7 سامری جنینے آپئے کشگا اتک، ایسیا گون آییآ گوشت: «کمے آپ منا بدئے۔»⁸ آییئے مرید، پہ وراکئے گرگ و آرگا شہرا شتگ انتت۔⁹ سامری جنینا گوشت: «تو کہ یک یهودیے ائے، چون چہ من آپ لوٹئے؟» جنینا پمیشکا چش گوشت، کہ یهودی گون سامریان رٹو و آنکنت۔¹⁰ ایسیا آییئے پَسٹوا گوشت: «اگن تئو بزانتین ہڈائے بکشش چی انت و اے کئے انت کہ چہ تئو آپ لوٹیت، گزا آلمآ تئو گون آییآ دزبندی کرتگ ات کہ ترا زنداپ بدنن۔»¹¹ جنینا گوشت: «او واجہ! ترا پہ آپئے کشگا ڈول نیست و اے چات سک جُهل انت، چہ کجا زنداپ کارئے؟»¹² تئو چہ مئے پیرک آکوبا مستر ائے، کہ اے چاتی مارا داتگ و آییئے جند، چُک، رمگ و گورما¹³ چہ اے چاتا آپ وارتگ؟»¹³ ایسیا پَسٹو ترنت: «ہرکس کہ اے آپا بوارت پدا تٹیگ بیت،¹⁴ بلہ ہرکس کہ منی بکشگین آپا بوارت، ہچبر تٹیگ نبیت۔ چیا کہ ہما آپا کہ من دئیان اگن کسے بوارت، چہ آییئے درونا زنداپئے چمگے بجیت و جاہ جنت کہ ابدی انت۔»¹⁵ جنینا گوشت: «او واجہ! ہما آپا منا بدئے تان دگہ برے تٹیگ مبان و پہ آپئے کشگا ادا متیایان۔»

16 ایسیا گوشت: «برٹو وتی لوگ واجہا تتوار کن و پدا ہمدایا۔»¹⁷ جنینا آییئے پَسٹوا گوشت: «منا مرد نیست۔» ایسیا گوشت: «راست گوشئے کہ ترا مرد نیست،¹⁸ چیا کہ ترا پنچ مرد بوتگ و اے مرد کہ اٹون گون تئو زندگئی کنت، تئیی مرد نہ انت۔ تئو راست گوشت۔»¹⁹ جنینا درانت: «او واجہ! منی زانگا، تئو یک نبیے ائے۔²⁰ مئے پت و پیرکان ہمے کؤہئے سرا پرستش کرتگ، بلہ شما یهودی گوشت، باید انت ہڈا اورشلیما پرستش کنگ بیت۔»²¹ ایسیا گوشت: «او جنین! باور کن، یک و ہدے کثیت کہ ہڈاین پتا نہ اے کؤہئے سرا پرستش کنت و نہ ہم اورشلیما۔²² شما سامری ہماییا پرستش کثیت کہ آییآ زانیت۔ بلہ ما ہماییا پرستش کثیت کہ آییآ زانین۔ چیا کہ نجات و رستگاری چہ یهودیانی نیمگا کثیت۔²³ یک و ہدے کثیت و آ و ہد اٹون بنگیچ بوتگ کہ راست و برہکین پرستش کنوک پتا گون روہ و پہ راستی پرستش کنت۔ چیا کہ پت ہمے ڈٹولین پرستش کنوکانی لوٹوک انت۔²⁴ ہڈا روہ انت و ہرکس کہ آییآ پرستش کنت گون روہ و پہ راستی پرستش بکنت۔»²⁵ جنینا گوشت: «من زانان کہ مسیہ کثیت و ہر و ہدے کہ آ کثیت، سَجھین چیزان مارا گوشت۔»²⁶ ایسیا گوشت: «من کہ گون تئو ہبر کنگا آن، ہما آن۔»

27 ہمے و ہدا ایسائے مرید پدا اتکنت۔ و ہدے دیستش کہ ایسا گون جنینیا ہبر کنگا انت، ہتیران بوتنت۔ بلہ ہچکسا جُست نکرت کہ: «چیا گون اشیا ہبر کنگا ائے؟» یا: «چہ اشیا چے لوٹئے؟»²⁸ نون جنینا وتی کونزگ زمینا ایر کرت، شہرا شت و گون مردمان گوشتی: «بیایت مردیا بگندیت، من تان اے و ہدی ہرچے کرتگ، آییآ منا گوشتنت۔ بارین، مسیہ نہ انت؟»³⁰ گزا مردم چہ شہرا در کپت و ایسائے نیمگا راہ گپنتت۔³¹ اے نیاما مریدان گون ایسیا دزبندی کرت و گوشتش: «او استاد! چیزے بور۔»

32 بلہ آییآ گوشت: «منا وراکے ہست کہ شما آییئے بارٹوا زانیت۔»³³ نون مرید و تمانوت ہبرا اتنت کہ: «بارین، کسینا پہ آییآ

4:34:34 بیکیساس، بزآن سک باز، بے اندازہ، بیہساب۔

4:5:4:5 بزآن آکوبا وتی ڈگار پہ ایسپا داتگ ات۔

4:6:4:6 آسلیگین یونانی نبشتانک گوشت: «ششمی ساہت۔»

4:12:4:12 گورم، بزآن گوکانی رُمب۔

وراکے اورتگ؟»³⁴ ایسایا گون آیان گوشت: «منی وراک ہمیش انت کہ وتی رَہ دئیوکے واہگا برجہا بکنان و آییئے کاران سرجم بکنان. ³⁵ شما نگوشیت کہ پہ رُون و مؤشئے مؤسما اَنگت چار ماہ پَشت کپتگ؟ شَر دِلگوش کنیت، شمارا گوشان، کِشاران بچاریت و بگندیت کہ اَنون پہ رُونا رستگ و تئیار اَنت. ³⁶ رُنوک وتی مُڑا گپیت و بر و سَمرا پہ نمیرانین زندا مُج کنت، تان کِشوک و رُنوک هور گل و شادان ببت. ³⁷ ادا اے ہبر راست انت کہ «یکے کِشیت و دگرے رُئیت.»³⁸ من شمارا رتوان دات تان ہما بر و سَمرانی واہند بییت کہ شما پہ آیان ہج زہمتے ہم نکشتگ. دگران زہمت کشتگ و شما چہ آسانی کارا نپ و سوٹ گرت. ³⁹ آ شہرئے بازین سامری مردمان پمیشکا ایسائے سرا ایمان اورت کہ آجینا گواہی داتگ و گوشتگات: «ہر چیزے کہ تان اے وهدی من کرتگ آیا منا گوشتنت.»⁴⁰ گوا سامری ایسائے کرا آتکت و دزندی اش کرت کہ آسانی کرا بمانیت. ایسا تان دو روچا گون ہمایان نشت و ⁴¹ بازینیا آییئے ہبرانی سرا ایمان اورت. ⁴² گون آجینا گوشتیش: «نون ایوک و تہنا تئیی ہبرانی سرا باورمند نہاین، ما آییئے جندئے ہبر ہم اِشکتگ اَنت و دلجم این کہ آپہ راستی جہانئے رَکینوک انت.»

بادشاہئے کاردارئے چُکئے ڈرہبکشی^h

⁴³ دو روچا رند، ایسا چہ اوڈا در کپت و جلیلا شت. ⁴⁴ ایسایا وت گوشتگات کہ: «ہج نبییا وتی شہر و ہنکینا اَزت نیست.»
⁴⁵ بلہ وهدے جلیلا رست، مردمان پہ دلستکی وش آتک کرت، چیا کہ اییدئے روچان آ اورشلیما اتنت و اوڈا آییئے کرتگین کارش دیستگ اتنت.
⁴⁶ ایسا پدا جلیلئے میتگ کانایا شت، ہمؤدا کہ آپی شراب کرتگ اتنت. بادشاہئے کاردارے ہست ات کہ چُکی، کپرناہومئے شہرا ناڈراہ اَت. ⁴⁷ وهدے آ سہیگ بوت کہ ایسا چہ یہودیہا جلیلا آتکگ، آییئے کرا آتک و دزندی کرتی کہ کپرناہوما بییت و آییئے ناڈراہین بچکا برکینیت کہ مریگ انت. ⁴⁸ ایسایا گون آیا گوشت: «شما تان مؤجرہ و اَجبتین نشانی مگندیت ہج پیما ایمان نئیاریت.»⁴⁹ آ مردا گوشت: «او واجہ! بچکئے مرگا پیسر بیا.»⁵⁰ ایسایا گوشت: «برئو تئیی چُک ڈراہ بیت.» آ مردا ایسائے ہبر باور کرت و وتی لوگا شت.
⁵¹ اَنگت لوگا نرستگ ات کہ نئوکران راہئے نیاما دیست و ہالش دات: «تئیی چُک ڈراہ بوتگ.»⁵² آیا جُست گپت: «چہ وهد و دمانا گہتر بوتگ؟» آیان گوشت: «زی نیمروچا کئے رند،¹ تپا یلہ داتگ.»⁵³ پتا زانت کہ اے وهد، ہما وهد ات کہ ایسایا گوشتگات: «تئیی چُک ڈراہ بیت.» گوا آیا وت گون لوگئے سَجھین مردمان ایسائے سرا ایمان اورت. ⁵⁴ چہ یہودیہا، جلیلا کہ آتک، اے ایسائے دومی اَجبتین نشانی ات.

ناجوڑین مردیئے ڈرہبکشی

5 ¹ کئے رندترا، ایسا پہ یہودیانی یک اییدیا، اورشلیما شت. ² اورشلیما، یک دروازگیئے نژیکا، کہ آیا پَسے دروازگ گوشت، تلاوگے اہست انت کہ چہ پنچ گمبدا جوڑ بوتگ و آرامی زبانا آیا بییت ہسدا گوشتنت. ³ اوڈا بازین لنگ، مُند، کور و ناڈراہے وپتگ ات.^k

⁵ اے مردمانی نیاما یک مردے ہست ات، سی و شش سال ات کہ ناجوڑ ات. ⁶ وهدے ایسایا آ مرد وپتگین ہالتا دیست و زانتی کہ چہ دیربگین وهدیا ناڈراہ انت، گوشتی: «تئو لوٹئے وش و ڈراہ بیئے؟»⁷ آ ناڈراہا گوشت: «او واجہ! وهدے آپ رُمیبت و رتوان

^h42:4: درہبکشی، بزانت ڈراہی و سلامتیئے بکشگ، اربی و پارسیا «شفا».

ⁱ52:4: اسلیگین یونانی نبشتانک گوشتی: «ہیتمی ساہت».

⁵2:5: تلاوگ، بزانت ہتوز.

^k3: لہتین نوکین دزنیشتا کیش کنگ بوتگ: اوڈا بازین لنگ و مُند و کورین ناڈراہ وپتگ اتنت و آپیئے رتوانی و رُمیگئے انتزار و ودارا اتنت. چیا کہ برے برے، ہداوندئے پرنشتگے اے تلاوگا آتک، آپی رُمیبت و رتوان کرت. آ وهدی، اتولی ہر ناڈراہے گون ہر پیمین ناجوڑیئے کہ وتا مان آپا دتور دات، ڈراہ بوت.

بیت، کسے نیست کہ منا تلاوگا دُور بدنت. تان من وتا برسینان، دگرے زوتر کُپ کنت.»⁸ ایسایا گوشت: «پاد آ، وتی نیادان بزور و برئو.»⁹ آ مرد دُراہ بوت، وتی نپاد و گندلی زرتنت و راہ کپت.

آ رُوج شَبْتئے رُوج اُت.¹⁰ پمیشکا یہودی گون آ دُراہ بوتگین مردا گوشگا لگنت: «مروچی شَبْتئے رُوج اُت، ترا وتی گندلانی زورگ و رتوگے هک نیست.»¹¹ پَسْئوی دات: «آ مردا کہ منا دُراہ کرت گوشتی: «پاد آ، وتی گندلان بزور و برئو.»¹² چہ آییَا جُستش کرت: «کتیا ترا گوشتگ: «وتی گندلان بزور و برئو؟»¹³ بلہ دُراہ بوتگین مردا نزانٹ آ کئے اُت. چیا کہ ایسا مردمانی مچئیے تھا چپر و اُندیم بوتگ اُت.

¹⁴ رندا، ایسایا آ مرد مزین پرستشگاها دیست و گوشتی: «نون کہ دُراہ بوتگے، گناہ مکن. چُش مبیٹ کہ گنترین بلاھے تئی سِرا بکپیٹ.»¹⁵ آ مرد شت و گون یہودیان گوشتی: «آ کہ منا رُکینتی، ایسا اُت.»¹⁶ یہودیان ایسا آزار رسینت، چیا کہ آییَا اے ڈٹولین کار، شَبْتئے رُوجا کرتنت.¹⁷ بلہ ایسایا گون آیان گوشت: «منی پت اُنگت کار کنگا اُت، من ہم کار کنان.»¹⁸ چہ اے گپان، یہودی پہ آییے کُشگا تیزاستر بوتنت. چیا کہ شَبْتئے هکمے پرُوشگا اُبیڈ، آییَا هدا ہم وتی جندئے پت زانت. اے ڈٹولا، وتا گون هدا یا برابر کر.

هدائے چُکئے اِہتیار

¹⁹ گُزا ایسایا گوشت: «باور کنیت کہ چُک و تسر هچ کارے کرت نکنت، پتے کاران گندیت و آییانی رندگیریا کنت. هر کارے کہ پت کنت، چُک ہم ہما کارا کنت.²⁰ چیا کہ پتا چُک دُوست اُت و هرچے کہ وت کنت، چُکا ہم سوچ دنت. آییَا دگہ مسترین کار ہم پیش داریت تان شما هئیران بمانیت.²¹ انچُش کہ پت مُردگان زندگ کنت و آیان زند بکشیت، چُک ہم هرکسا کہ وت زندگ کنگ بلوئیت، آییَا زندگ کنت.²² پت هچکسیئے سِرا شعور و هکمے نبریت، آییَا وتی دادرسیئے سَجھین اِہتیار چُکئے دستا داتگ اُت،²³ تان سَجھین مردم ہما ڈٹولا کہ پتا اُرت دینت چُکا ہم اُرت بدینت. کسے کہ چُکا بے اُرت کنت، پتا ہم کہ آییے رے دئیوک اُت بے اُرت کنت.

²⁴ «شمارا راستین گوشان، هرکس منی گپان بشکنت و منی رے دئیوکے سِرا ایمان بیاریت، نمیرانین زندئے و اھند بیت و هچپر مئیریگ نبیت، بزبان آ چہ مرکا رکتگ و نمیران بوتگ.²⁵ باور کنیت، وهدے کتیت و انچُش اُت کہ آ وهد اُنون بُنگیج بوتگ، مُردگ هُدائے چُکئے تتوارا اِشکننت و هرکس کہ بشکنت پدا زندگ بیت.²⁶ چیا کہ ہما ڈٹولا کہ پت زندمانے سِرچمگ اُت، وتی چُکا ہم اے واک و توانی داتگ کہ زندمانے سِرچمگ بییت.²⁷ دادرسیئے اِہتیار آییے دستا داتگ، چیا کہ انسانے چُک اُت.²⁸⁻²⁹ چہ ایشیا هئیران و هبکہ مبیٹ، وهدے کتیت کہ سَجھین مُردگ آییے تتوارا اِشکننت و چہ وتی کبران در بنت، نیک کار پہ نمیرانین زندا رتونت و بدکار، مئیریگ بیگ و سرنشے جاگھا.

ایسائے بارئوا گواھی

³⁰ «من و تسر کارے کرت کنان، وتی اِشکتگینانی سِرا شعور و هکم بُران و منی دادرسی برهک اُت. پرچا کہ وتی دلے و اھگانی سرجم کنگے پدا نہ آن، وتی رے دئیوکے و اھگانی سرجم کنگے رندا آن.³¹ اگن من وتی بارئوا وت گواھی بدئیان، منی گواھیا اِہتبار و اُرشے نبیت.³² بلہ دگرے هست اُت کہ منی بارئوا گواھی دنت و من زانان کہ آییے گواھی منی بارئوا باز پُراہتبار اُت.³³ شما وتی کاسد یھیائے کُرا رتوان داتنت و آییَا ہم پہ منی راستیا گواھی دات.³⁴ مردمانی گواھیا من نلُوتان، پہ شمے رُکینگا اے هبران گوشان.³⁵ یھیَا، چراگیئے ڈٹولا رُوک و دُرشان اُت، شمارا ہم تان گونڈین وهدیا آییے نورے چیرا شادمانی دُوست بوت.³⁶ «بلہ منا چہ یھیایا مسترین شاهد هست. ہمے کار کہ پتا منی دستا داتگ اُت کہ سرجمش بکنان و مَنش کنان وت منی شاهد اُت کہ منا پتا رتوان داتگ.³⁷ ہما پتا کہ منا رتوان داتگ، ہما وت منی گواہ و شاهد اُت. شما هچپر آ ندیستگ و آییے تتوارا

نہاشکتگ۔³⁸ آئیے ہبران شمعے دلا جاہ نیست، چیا کہ شما آئیے رثوان داتگینے سرا باور نکنیت۔³⁹ پاکین کتابان پٹ و پؤل کنیت و وانیت، ہئیال کنیت کہ آیانی تھا نمیرائین زند ہستانت، بلہ ہمے پاکین کتاب پہ من گواہی دینت۔⁴⁰ شما نلوٹیت منی کرا بیایت کہ شمارا آدمائین زند بدئیان۔

⁴¹ «من مردمانی داتگین شان و شریا زوران۔⁴² من شمارا جاہ کاران و زنان کہ ہدائے مہر شمعے دلا نیستانت۔⁴³ من پہ وتی پتے ناما آتکگان و شما منا نمیت، بلہ اگن کسے وتسری بییت، آیا مئیت و وش آتک کنیت۔⁴⁴ شما چہ یکدگرا مزنی و اڑت زوریت و اڑت کہ چہ ہدائے نیمگا کثیت، آئیے شوہازا نہایت۔ گرا چون ایمان آورت کنیت؟⁴⁵ «گمان مکنیت کہ من پتے دیما شمارا مٹیاریگ کنان۔ دگرے، بزان ہما موسا کہ چہ آیا اُمیتوار ایت، آشمارا مٹیاریگ کنت۔⁴⁶ اگن شمارا پہ موسایا باور بوتین، پہ منو ہم ایمان آورت، چیا کہ آیا منی بارثوا نبشتگ۔⁴⁷ بلہ وهدے شمارا آئیے نبشتگینانی سرا ایمان نیست، منی ہبران چون باور کنیت؟»

پنچ ہزار مردما وراک دئیگ

(مٹا 14:13-21؛ مَرکاس 6:32-44؛ لوکا 9:10-17)

6 ¹ رندا، ایسا جلیئے مزن گورمے^m آ دستا شت، کہ تبریہئے گورم ہم گوشگ بیت۔² مردمانی مزین رُمبے آئیے رندا گون کپت، چیا کہ آیان چہ ایسایا نادرہانی ڈرہکشیئے اجبتین نشانی دیستگ انتت۔³ گرا ایسا کویئے سرا شت و گون وتی مریدان همودا نشت۔⁴ یہودیانی سرگوزئے ایید نژیک ات۔⁵ وهدے ایسایا وتی چپ و چاگرد چارت، دیستی کہ مردمانی مچیے دیم پہ آیا پیداک انت۔ گون پیلپسا گوشتی: «نان چہ کجا بزورین کہ اے مردم وراک بورنت؟»⁶ ایسایا اے ہر پہ آئیے امتہان و چکاسگا گوشت، وت زانتی چے بکنت۔⁷ پیلپسا گوشت: «دوسد دینارے نانⁿ ہم بس نبیت، تھے ہرکس کُمک ہم بوارت۔»⁸ چہ آئیے مریدان یکیا کہ نامی اندریاس ات و شمون پترسے برات ات، گوشت: ⁹ «یک بچکے ہمدا انت کہ پنچ جٹوین نگن و دو ماہیگی گون، بلہ پہ رُمبے مردما چے بنت؟»¹⁰ ایسایا گوشت: «مردمان بنندارینت۔» اوڈا بازین کاه و سبزگے رستگات، مردم نشتنت۔ چہ آیان کم و گیش پنچ ہزار مردین انتت۔¹¹ ایسایا نگن زرتنت، ہدائے شگری گپت و نشتگین مردمانی سرا بہری کرتنت۔ ماہیگ ہم انچش، ہرکسا ہمبچک کہ لوٹت داتی۔¹² وهدے سجھین سیر بوتنت، گون مریدان گوشتی: «نانی تُکران و منتگین ماہیگان مچ و یکجاہ کنیت کہ زئوال مبنت۔»¹³ گرا نانش مچ و یکجاہ کرتنت، کہ چہ آ پنچین جٹوین نگنانی تُکران، دوازدہ سپت پیر بوت۔¹⁴ مردمان کہ ایسائے اے موزہ و اجبتین نشانی دیست، گوشتش: «پہ دل اے ہما وادہ داتگین نبی انت کہ باید انت یک روچے جھانا بییت۔»¹⁵ بلہ وهدے ایسایا زانت مردم لوٹنت پہ زور آیا ببرت و بادشاہ بکنت، گرا چہ مردمان دور بوت و تھنا کوا شت۔

ایسا آئے سربرا گام جنت

(مٹا 14:22-33؛ مَرکاس 6:45-51)

¹⁶ روچے ایرندا، مرید دیم پہ گورما شنتت۔¹⁷ بوجیگا^o نشتنت و گورمے آ دستا، دیم پہ کپرناہوما راہ گپنتت۔ تھار بوتگات و ایسا انگت آیانی کرا نعیاتکگات۔¹⁸ ترندین گواتے ہم کشگا ات و چئول و معوج چست بوتنت۔¹⁹ وهدے کساس پنچ تان شش

^m1: مزن گورم، بزان دریاچہ۔

ⁿ7:6: یک دینار، یک روچے مڑ ات۔

^o17:6: بوجیگ، بزان لانچ، یکدار، کشتی۔

کیلومیٹر^p دیمّا شتنت، دیستش کہ ایسا آپئے سرا گام جنان، دیم پہ بوجیگا پینداک انت۔ آیان تُرست۔²⁰ بلہ ایسایا گوشت: «مُرسیت، اے من آن.»²¹ لؤتیش ایسا بوجیگا بیارنت و انچش کہ آسوار بوت بوجیگ منزلا رست۔

²² اے دگہ رُچا، ہما مردم کہ گورمئے آ دیمّا منتگ انتت، زانتش چہ ہما بوجیگا ایید کہ مرید سوار بوتگ انتت، دگہ بوجیگہ اودا نیست ات۔ ایسا آبیئے تھا نہ ات و مرید بے ایسا شتگ انتت۔²³ رندا، دگہ لہتین بوجیگ چہ تیرہیا، ہما جاگہا آتک و رست کہ اودا ہداوندین ایسایا ہدائے شگر گپتگ ات و مردمان نان وارتگ ات۔²⁴ وھدے مردمان دیست کہ نہ ایسا اودا انت و نہ آبیئے مرید، ایسائے شوہازا، بوجیگان سوار بوتنت و دیم پہ کپرناھوما شتنت۔

نمیرانین نان

²⁵ وھدے ایسا ایش گورمئے آ دستا دیست، گوشتش: «استادا! تئو کدی ادا آتکگئے؟»²⁶ ایسایا آیانی پَسَّوَا گوشت: «باور کنیت، شما پہ ایشیا منی رندا نکپتگیت کہ موزہ و اَجَبَتین نشانی دیستگ انت، پمیشکا آتکگیت کہ نانؤ وارت و سیرلاپ بوتیت۔²⁷ بلہ پہ اے زوال بیؤکین وراکا جُھد مکنیت، پہ ہما دایمی وراکا جُھد بکنیت کہ نمیرانین زند بکشیت، ہما وراکا کہ انسانئے چُک شمارا دنت۔ چیا کہ ہداین پتا آبیئے سرا وتی مَنگئے مہر جتگ.»²⁸ گُزا جُستش کرت: «مئے کار و زمہواری چی انت؟ ہما کاران کہ ہدا چہ ما لؤتیت، آیان چون پورہ و سرجم بکنین؟»²⁹ ایسایا پَسَّوَا دات: «آ کارا کہ ہدا چہ شما لؤتیت، ایش انت: ہما کسے سرا ایمان بیاریت کہ ہدایا راہ داتگ.»³⁰ آیان گوشت: «چونین اَجَبَتین نشانی پیش دارئے کہ بگندین و تیی سرا ایمان بیارین؟ چے کنئے؟»³¹ مئے پت و پیرکان گیابانا مَن⁹ وارت، انچش کہ پاکین کتاب گوشت: «ایسا چہ آسمانا، نان رثوان دات کہ بورنت.»³² گُزا ایسایا گون آیان گوشت: «باور کنیت، آنان چہ آسمانا ایر آتگ ات موسایا شمارا نداتگ ات، اے منی پت انت، کہ چہ آسمانا اسلیگین نانا شمارا بکشیت۔³³ چیا کہ ہدائے نان ہما انت کہ چہ آسمانا ایر آتکگ و جہانا زندمان دنت.»³⁴ نون گون ایسا گوشتش: «او واجہ! اے نانا ہروھد مارا بدئے.»

³⁵ ایسایا گوشت: «ہستی و زندئے نان، من آن۔ ہرکس منی کُزا کثیت ہچیر شدیگ نبیت۔ ہرکس منی سرا باور بکنت ہچیر تُنیگ نبیت۔³⁶ بلہ ہما ڈٹولا کہ گوشتن، شما منا دیستگ و انگت ایمان نیاریت۔³⁷ آ سَجھینان کہ پت منا بکشیت دیم پہ من کانت، ہرکس کہ منی کُزا کثیت، من ایسا چہ وت دور نکنان۔³⁸ من چہ آسمانا وتی واہگانی سرجم کنگا ایر نغیاتگان، آتکگان تان وتی رَہ دئیؤکئے واہگان سرجم بکنان۔³⁹ منی رَہ دئیؤکئے واہگ ایش انت، ہما کہ منا داتگ انتی، یگے ہم چہ منی دستا مرئوت و آہرمانا آیان پدا زندگ بکنان۔⁴⁰ چیا کہ منی پتے واہگ ہمیش انت، ہرکس کہ چُگا گندیت و آبیئے سرا ایمان کاریت، نمیرانین زندئے واہند ببیت و من آہرمانا آیا زندگ کنان.»

⁴¹ گُزا یهودی پہ گلگ و تُرندگ در آتکنت، چیا کہ ایسا گوشتگ ات: «من ہما نان آن کہ چہ آسمانا ایر آتکگ.»⁴² آیان گوشت: «اے مرد، ہمے ایسپئے چُک ایسا نہ انت کہ ما آبیئے پت و ماتا زانین؟ گُزا چون گوشت کہ «من چہ آسمانا ایر آتکگان؟»⁴³ ایسایا آیانی پَسَّوَا گوشت: «اینچک مرنڈیت و شکایت مکنیت۔⁴⁴ کس منی کُزا آتک نکنت تان ہما پت کہ منا راہی داتگ، ایسا منی نیمگا مچکیت و مٹیاریت۔ گُزا، من ایسا آہرمانا زندگ کنان۔⁴⁵ نیبانی کتابان نیسیگ بوتگ: «سجھین چہ ہدایا درس و سبک گرت۔»^s ہرکس کہ پتے ہبران بشکنت و چہ ایسا سبک بگپت، منی کُزا کثیت۔⁴⁶ چش انت کہ کسا پت ندیستگ۔ تھنا ہمایا پت دیستگ کہ چہ ہدائے نیمگا آتکگ۔⁴⁷ باور کنیت، آ کہ ایمان کاریت، نمیرانین زندئے واہند بیت۔⁴⁸ ہستی و زندئے نان، من آن۔⁴⁹ شمئے پت و پیرینان گیابانا مَن وارت و مرتنت۔⁵⁰ بلہ من ہما نانئے بارئوا ہبر کنگا آن کہ چہ آسمانا ایر آتکگ۔ اگن یگے ایسا

19:6P اسلیگین یونانی نبشتانک گوشت: «بیست و پنج یا سی ستادیس»۔ یک ستادیس 190 میترے کساسا انت۔

31:6P مَن ہما نان انت کہ موسائے زمانگا، ہدایا گیابانا پہ یهودیان ایر آورتگ۔

31:6P ڈرگوز 4:16 و رند؛ زور 24-25۔

45:6S ایشیا نیبے کتاب 13:54؛ ارمیا نیبے کتاب 33:31 و رند۔

بوارت، ہجیرِ نمریت۔⁵¹ من ہما زند بکشوکین نغن آن کہ چه آسمانا ایزر آتکگ، هرکس کہ اے نانا بوارت، تان ابد زندگ مانیت۔ اے نانا کہ من دثیان، منی جندے جسم و جان انت کہ آییا پہ جھانے مردمانی زندا ندر کنان۔»
⁵² نون، یهودیان پہ جیڑہ و دپجاک و تمانوتا گوشت: «اے مرد چوں وتی جسم و جانا دنت، کہ ماای بورین؟»⁵³ ایسیا گوشت:
 «شمارا راستین گوشان، اگن انسانے چکئے جسم و جانا، بزان منی جسم و جانا مئوریت و منی ہونا منوشیت،^t شما پہ نمرانین زندا نرسیت۔⁵⁴ هرکس منی جسم و جانا بوارت و منی ہونا بنوشیت، نمرانین زندے واہند بیت و آہرمانا من آییا زندگ کنان۔
⁵⁵ چیا کہ منی جسم و جان، اسلیگین وراک و منی ہون، اسلیگین زنداپ انت۔⁵⁶ هرکس منی جسم و جانا بوارت و منی ہونا بنوشیت، آ منی ارواہ و جینا^u مانیت و من آییگا۔⁵⁷ ہمے پیما کہ نمرانین پتا منا رثوان دات و من چه آییے نیمگا زندگ آن، هرکس منی جسم و جانا بوارت، چه منی نیمگا زندگ مانیت۔⁵⁸ اے نان کہ چه آسمانا ایزر آتکگ، آ نان نہانت کہ شمے پت و پیرپان وارت و مرتنت، چیا کہ هرکس اے نانا بوارت، تان ابد زندگ مانیت۔»⁵⁹ ایسیا اے چیز ہما وهدا درس و سبک دانتت، کہ کپرناہومے کنیسہ^v ات۔

پترسے منگ و گواہی

⁶⁰ بازین مریدیا اے ہبرانی اشکنگا رند، گوشت: «اے سبک سک گران انت، کئے اشان مئت کنت؟»⁶¹ وهدے ایسیا مارت^w کہ آییے مرید، چه اے ہبرا نالت و شکایت کنت، گوشتی: «شمارا اے ہبر تئورینیت؟»⁶² اگن انسانے چکا بگندیت کہ پہ وتی اتولی جاگھا بڑاد رثوت، گڑا چه کنیت؟⁶³ اے روہ انت کہ زندمان دنت، جسما سوٹ و پایدگے نیست۔ اے ہبر کہ من گون شما گوشنت، روہ و زند انت۔⁶⁴ بلہ چه شما لہتینا باور نیست۔» چیا کہ ایسیا آ مردم کہ باورش نیست ات چه بیہا پجہ آورتنت و زانتی کئے انت ہما کہ زندا آییا دروہیت^x و دژمنانی دستا دنت۔⁶⁵ گڑا گوشتی: «پمیشکا من گوشت کہ کس منی کرا آتک نکنت، تان وهدے کہ منی پت ایمانے سئوگاتا آییا مبکشیت۔»^y
⁶⁶ زندا، بازین مریدیا ایسا یلہ دات و آییے ہمراہی نکرت۔⁶⁷ گڑا ایسیا چه وتی دوازدهین مریدان جُست کرت: «بارین، شما ہم منا یلہ کنیت؟»⁶⁸ شمون پترسا پسئو دات: «او ہداوند! کئی کرا برئوین؟ نمرانین زندے گال و ہبر تئی کرا انت و⁶⁹ مارا باور انت و زانین کہ تئو ہدائے ہما پاکین ائے۔»⁷⁰ ایسیا گوشت: «من، شما دوازدهین گچین نکرتنت؟ انچش ہم زانان کہ چه شما یکے، ایلیسے۔»⁷¹ آییے مکسد شمونے چک، یہودا اسکریوتی ات۔ چیا کہ آ چه دوازدهین مریدان یکے ات و ایسای دروہگی و دژمنانی دستا دئیگی ات۔

ایسا گون براتان

7 ¹ زندا، ایسیا جلیلا تر و تاب کرت۔ یہودی آییے کوشے زندا اتنت، پمیشکا نلوٹتی یہودیہا بمانیت۔² انچش کہ یہودیانی کاپارانی کاپارانی ایید^z ایید کاپارانی ایید نریک بوت،³ ایسائے براتان گون آییا گوشت: «اے جاہا بل و یہودیہا برئو، تان ہما کاران کہ تئو کئے، تئی مرید بگندنت۔⁴ کسے کہ نامدارای لوٹیت، پہ چیرکابی کار نکنت۔ تئو کہ اے کاران کئے، بل کہ سجھین

⁶¹:53:61 ادا، جانے ورگ و ہونے نوشگا یک روہانین مانابے هست۔

⁶⁴:56:61 جبین، بزان وجود، درون، زمیر، وجدان۔

⁶⁷:59:61 کنیسہ، بزان یہودیانی پرستشگاہ۔

⁶⁸:61:61 مارگ، بزان مہسوس کنگ۔

⁶⁹:64:61 دروہگ، بزان پہ ریک رد دئیگ، اربی و پارسیا «خیانت»۔

⁷⁰:65:61 البت، باید انت بزانتین ہدائے واہگ ایش انت کہ سجھین مردم ایسائے کرا بیانت۔ بچار: پہ تیموتاووسا پولسے اتولی کاگد، بہر 2، بند 4۔

⁷¹:2:72 کاپار، کاپر، کپر۔

دنیا ترا بگندیت.»⁵ چیا کہ براتان ہم پہ آییبا باور نیست آت. ⁶ ایسایا گون آیان گوشت: «انگت آ وهد پہ من نرستگ، بلہ پہ شما هر وهد شر انت. ⁷ دنیا چہ شما نپرٹ نکنت، بلہ چہ من نپرٹ کنت، چیا کہ من آییئے بارٹوا گواہی دئیان کہ آییئے کار سل و گندہ انت. ⁸ شما پہ اے اییدا برٹوٹ، من اٹون اے اییدا نئیایان، چیا کہ منی وهد انگت نرستگ.»⁹ ایسایا اے ہبر گون آیان گوشت و جلیلا منت.

ایسا اورشلیما رتوت

¹⁰ ایسائے برات کہ پہ اییدا اورشلیما شتنت، رندا آییئے جند ہم همودا شت، بلہ مردمانی چمدیدا نشت، چیرکایی شت. ¹¹ اییدئے روچان، یہودی آییئے شوہازا اتنت و جسٹ و پُرسش کرت کہ: «آ کجا انت؟»¹² آییئے بارٹوا مردمانی نیاما پہ چیرکایی بازین گوش و گوئے هست آت، لہتین گوشگا آت: «آ شرین مردے.» دگہ لہتین گوشگا آت: «مردمان ریپینیت و گمراہ کنت.»¹³ بلہ چہ یہودیانی ترسا، کسٹیا سرزاهرا ہچ نگوشت.

¹⁴ اییدئے نیامی روچان، ایسا مزین پرستشگاہا شت و درس و سبک دئیگا گلایش بوت. ¹⁵ یہودیان گون ہئیرتے گوشت: «اے مردا نتوانتگ، اینچک زانتکاری چہ کجا آورتگی؟»¹⁶ ایسایا آیانی پستوا درانت: «اے چیزان کہ من سبک دئیان منی نہ انت، چہ منی رہ دئیوکتے نیمگا انت. ¹⁷ هرکس کہ بلوٹیت ہدائے واہگان سرجم بکنت، زانت کہ منی سبک ہدائیگ انت یا من چہ وت ہبر کنان. ¹⁸ هرکس کہ وتسر ہبر کنت، پہ وتی مزنیئے پیش دارگا ہبر کنت. بلہ آ کس کہ وتی رہ دئیوکتے شان و شوکتے لوٹوک بیت، تچکین مردمے و آییبا ناراستی نیست. ¹⁹ زانا، موسایا شریٹ شمارا ندات، ہما شریٹ کہ چہ شما کس آییئے سرا کار کننگا انت؟ پہ چہ لوٹیت منا بکشیت؟»²⁰ مردمان گوشت: «ترا جن پر انت، کتے ترا کشتیت؟»²¹ ایسایا آیانی پستوا گوشت: «من تہنا یک کارے کرتگ و شما سجھین چو ہبکہ و ہئیران منتگیت. ²² موسایا چکانی سنت کنگ شمارا دات، هرچنت کہ اے کار چہ موسایا بنگیچ نبوتگ آت و چہ کتومے پت و پیرینان آت و شما شبتئے روچا، وتی مردین چکان سنت کنیت. ²³ نون اگن پہ موسائے شریتے نپروشگا شما شبتئے روچا مردین چکان سنت کنیت، چیا منی سرا زھر گپتگیت، کہ شبتئے روچا یک مردمے پہ سرجمی ڈرہبکشی اُن کرتگ؟ ²⁴ زاهرا مچاریت و شعور مبریت، وتی ہکم و شعوران پہ انساپ بکنیت.»

بارین، ایسا ہما مسیہ انت؟

²⁵ گرا اورشلیمے لہتین مردم گوشگا آت: «اے ہما نہ انت کہ آییئے کُشگے رندا انت؟ ²⁶ بچاریت، تچکاتچک و سرزاهرا ہبر کنگا انت و آییبا ہچ نگوشت، بارین راجے سروک دلجم بوتگ انت کہ اے ہما وادہ داتگین مسیہ انت؟ ²⁷ ما زانین کہ اے مرد چہ کجام ہند و دمگا انت، بلہ وهدے مسیہ جاہ جنت، ہچکس زانت آ چہ کجا کثیت.»²⁸ پمیشکا، وهدے ایسایا مزین پرستشگاہے تہا سبک دات، گون برزین توارے گوشتی: «شما منا پجاء کاریت و زانیت کہ چہ کجا آن، بلہ من وتسر نئیاتکگان، منی رہ دئیوک ہما راستین ہدا انت و شما آییبا زانیت. ²⁹ من آییبا زانان، چیا کہ چہ آییئے نیمگا آتکگان و ہماییا منا راہ داتگ.»³⁰ ہمے وهدا، آیان لوٹت ایسایا دزگیر بکنت، بلہ ہچکسا آییئے نیمگا دست نشہارت، پرچا کہ انگت آییئے وهد نرستگ آت. ³¹ بلہ بازینیا آییئے سرا ایمان آورت و گوشت: «وهدے مسیہ جاہ جنت، چہ اے مردا گیشترین مؤجزہ و اجبتین نشانی کاریت؟»

ایسائے بندی کنگے کوشش

³² آگپ و ہبر کہ مردمان چیرکایی ایسائے بارٹوا گوشتنت، پرسیان اشکنتنت. گرا مزین دینی پیشوا و پرسیان پہ ایسائے دزگیر کنگا، پرستشگاہے سپاہیگ رٹوان دانتنت. ³³ آ وهدی ایسایا گوشت: «من پہ یک کُمکین وهدیا شمے نیاما آن و رندا وتی رہ دئیوکتے کرا رٹوان. ³⁴ شما منی شوہازا گردیت، بلہ منا ودی کرت نکنیت و آجاہا کہ من رٹوان، شما آتک نکنیت.»³⁵ گرا یہودیان گون یکدگرا گوشت: «کجا رٹوگ لوٹیت کہ ما آییبا در گیتک نکنین. بارین، ہما یہودیانی کرا رٹوت، کہ یونانیانی نیاما

شنگ و شانگ اُنٹ و یونانیان ہم سَبک دنت؟³⁶ اے ہبر کہ آگوشیت: «شما منی شوہازا گردپت، بلہ منا ودی کرت نکنیت» و «آ جاہا کہ من رثوان شما آتک نکنیت»، «آیئے اے ہبرئے مکسد چی انت؟»

زنداپ

³⁷ ایڈئے آہری و مسترین روچا، ایسا اؤشتات و پہ بڑزتواری گوشتی: «اگن کسے تُیگ انت، منی کرا بیئیت و آپ بنوشیت. ³⁸ ہما ڈٹولا کہ ہدائے پاکین کتاب گوشتی، ہرکس کہ منی سرا باور بکنت، شہجوانی رثوانین زنداپ چہ آیئے درونا رُمبیت و تچان بیت.» ³⁹ اے ہبر آیا ہدائے پاکین روہئے بارثوا گوشتنت کہ باید انت آیئے باورمندان دئیگ بییت. بلہ ایسا انگت پہ شان و شوکت نرستگات، ہمیشکا تنینگہ پاکین روہ بکشگ نبوتگات.

مردمانی ناتپاکی

⁴⁰ گون اے ہبرانی اشکنگا، لہتین مردم گوشگا ات: «پہ دل، اے مرد ہما وادہ داتگین نبی انت.» ⁴¹ دگہ لہتین گوشگا ات: «اے مسیہ انت.» بازینیا چُش ہم گوشت: «مسیہ چہ جلیلا جاہ جنت؟ ⁴² زانا، پاکین کتاب نگوشیت کہ مسیہ باید انت چہ داوودئے نسل و پدرچا بییت و چہ آیئے شہر، بیئیت لہما، بیئیت؟» ^a ⁴³ ہمے دابا مردمانی نیاما ناتپاکیے کپت. ⁴⁴ لہتینا آ دزگیر کنگ لوٹت، بلہ ہچکسا آیئے نیمگا دست نشہارت.

یہودی سرؤکانی ناباوری

⁴⁵ رندا، پرستشگاہے سپاہیگ پر ترنت و مزین دینی پیشوا و پرسیانی کرا اتکنت. آیان چہ سپاہیگان جُست کرت: «شما چیا ایسا گون وت نیاورتگ؟» ⁴⁶ سپاہیگان گوشت: «تان اے وهدی ہچکسا اے مردئے ڈٹولا ہبر نکرگ.» ⁴⁷ پرسیان گوشت: «شما ہم گمراہ بوتگیت؟ ⁴⁸ چہ کٹومئے سرؤک و پرسیان یکنیا آیئے سرا باور کرتگ؟ ⁴⁹ بلہ انچش انت، مردمانی آ رُمب کہ چہ شرتا ناسرپد انت، نالت بوتگینے.» ⁵⁰ نیکودیموسا، کہ وت چہ پرسیان یکنے ات و پیشا ایسائے کرا آتکگات، گوشت: ⁵¹ «بارین، شرت مارا اجازت دنت کہ کسپئے ہبرانی اشکنگ و کارانی زانگا پیسر، آیا مٹیاریگ بکنین؟» ⁵² آیئے پَسٹوا گوشتش: «تتو ہم چہ جلیئے مردمان ائے؟ وت پت و پؤل کن و بچار، ہچبر نییے چہ جلیلا جاہ جنت.» ⁵³ رندا، آ سچہین وتی لوگان شنتت. ^b

زنہکارین جنینئے بکشگ

8 ¹ بلہ ایسا زیتونئے کواہ شت. ² اے دگہ سبہا، پدا مزین پرستشگاہا آتک. مردم آیئے چپ و چاگردا مچ بوتنت. ایسا نشت و آسانی سبک دئیگا گلائش بوت. ³ ہمے وهدا شرتئے زانوگر^c و پرسیان، جنینے مردمانی نیاما آورت کہ زنائے وهدا گرگ بوتگات. ⁴ گون ایسایا گوشتش: «او استاد! اے جنین زنائے سرا گرگ بوتگ. ⁵ شرتئے تھا، موسایا مارا حکم داتگ کہ اے پیمین جنین باید انت سنگسار کنگ بنت. ^d بلہ تتو چے گوشتے؟» ⁶ آیان لوٹت ایسا چیزے بگوشیت تان آیا دامادور بدئیت و مٹیاریگ بکننت، بلہ ایسا نشت و گون لنگکا زمینئے سرا چیزے نبیسگا لگت. ⁷ گون کست و کینگے لوٹت کہ آپسٹو بدنت. گرا ایسایا وتی سر بڑ کرت و گوشتی: «اگن آیا سنگسار کنگ لوٹت، اٹولی سنگا باید انت ہما بجنت کہ آیا وت ہچ گناہ نکرگ.» ⁸ پدا نشت و زمینئے سرا چیزے نبیسگا گلائش بوت. ⁹ گون اے ہبرانی اشکنگا، کٹومئے پیشوا، اٹولا پیرین و رندا سچہین، در

^a 42:7؛ سمویل دادگرئے دومی کتاب 12:7 و رندا؛ میکا نیئے کتاب 2:5.

^b 53:7؛ لہتین کوہنین دزنشتا، بھر 53:7 بگر تان 11:8 نیست.

^c 3:8؛ شرتئے زانوگر، بزان دینی آلم و شرتئے زانتکار.

^d 5:8؛ لاویان 10:20؛ شرتئے دومی رھبند 22:22.

کپت و شنتت. تنہا ایسا و ہما جنین پُشت کپتنت. ¹⁰ نون ایسا اؤشتات و گون جنینا گوشتی: «او بانک! مردم کجا شنتت؟ پہ تئی مئاریگ کنگا یگے ہم نمنت؟» ¹¹ جنینا گوشت: «نہ واجہ! کس نمنت.» ایسیا گوشت: «من ہم ترا مئاریگ نکنان، برئو، بلہ دگہ برے گناہ مکن.»

ایسا جہائے رُزن انت

¹² ایسیا پدا گون مردمان گوشت: «من جہائے رُزن و نور آن. کسے کہ منی رندگیریا کنت، تہارؤکیا گسر و سرگردان نبیت، زندئے رُزنا بیئے و اہند بیت.» ¹³ پریسیان گون آیا گوشت: «تتو وتی بارئو وت شاہدی دئیے، گڑا تئی شاہدیا آرزو و اہتبارے نیست.» ¹⁴ ایسیا آیانی پَسٹو گوشت: «من پہ وتی جندا تُرے وت شاہدی بدئیان، منی شاہدیا اہتبار ہست، چیا کہ من زانان چہ کجا آتکگان و کجا رئون، بلہ شما زانیت من چہ کجا آتکگان و کجا رئون. ¹⁵ شما گون انسانی چمے چاربت و شعور و ہکم بُریت. بلہ من ہچکسیئے بارئو شعور نبران. ¹⁶ اگن شعورے ہم بران، منی ہکم و شعور برہکین شعورے بیت، چیا کہ اے کارے تھا تنہا نہ آن، ہما پت کہ منا راہی داتگ گون من ہمراہ انت. ¹⁷ شمئے شریتا اے ہم نیسیگ بوتگ کہ دو مردمئے گواہیا اہتبار ہست. ¹⁸ یگے منی جند انت کہ پہ وت شاہدی دئیان، دومی ہما پت انت کہ منا راہی داتگ.» ¹⁹ آیان گوشت: «تئی پت کجا انت؟» ایسیا پَسٹو دات: «شما نہ منا زانیت و نہ منی پتا، اگن شما منا بزانتین، منی پتو ہم زانتگات.» ²⁰ ایسیا اے ہبر ہما و ہدا کرتنت کہ مزین پرستشگاہا، ہئیراتی زرانی پیٹیئے^f نربکا، درس و سبک دئیگا ات. کسیا پہ آییئے دزگیر کنگا دست نشہارت، چیا کہ انگت آییئے و ہد نرستگات.

آ جاہا کہ من رئون، شما آتک نکنیت

²¹ پدا ایسیا گون آیان گوشت: «من رئون و شما منی شوہازا گردیت، بلہ وتی گناہانی تھا مریت و آ جاہا کہ من رئون، شما آتک نکنیت.» ²² یہودی گون یکدومیا گوشگا لگنتت: «وہدے گوشیت: آ جاہا کہ من رئون شما آتک نکنیت، چہ ایشیا آییئے مول و مراد چی انت؟ بلکین لوئیت وتا بکشیت؟» ²³ ایسیا گون آیان گوشت: «شما چہ اے جہلی جہانا ایت و من چہ بُرزادی جہانا، شما چہ اے دنیا ایت و من چہ اے دنیا نہ آن. ²⁴ ہمیشکا شمارا گوشان کہ وتی گناہانی تھا مریت. اگن ایمان مئاریت من ہما آن کہ گوشان، وتی گناہانی تھا مریت.» ²⁵ آیان جُست کرت: «تتو کئے ائے؟» ایسیا پَسٹو دات: «من ہما آن کہ چہ پیشا ہم شمارا گوشتن. ²⁶ منا شمئے بارئو بازین چیزے پہ گوشگ و شعور بُرگا^g ہست انت، بلہ منی رَہ دئیوک ہما راستین انت و من ہر چیزے کہ چہ آیا ایشکتگ پہ جہانا درشان کنان.» ²⁷ آیان نزانت پتے بارئو ہبر کنگا انت. ²⁸ ہمیشکا ایسیا گوشت: «وہدے شما انسانئے چک چہ زمینا چست کرت، گڑا زانیت کہ من ہما آن و تسر کارے نکنان، ہما ڈٹولا کہ پتا سوج داتگ، ہما ڈٹولا ہبر کنان. ²⁹ منی رَہ دئیوک گون من انت، آیا منا تنہا و ایوک نہ اشتگ، چیا کہ من مُدام ہما کاران کنان کہ آیا گل و شادان کنت.» ³⁰ چہ اے ہبرانی ایشکنگا، بازینیا ایسائے سرا باور کرت.

گلامی و آزاتی

³¹ رندا، ایسیا گون ہما یہودیان کہ آییئے سرا باورمند بوتگ انتت، گوشت: «اگن منی ہبرانی سرا بوشتیت، پہ دل منی مرید ایت. ³² آ و ہدی راستیا زانیت و راستی شمارا آزات کنت.» ³³ آیان گوشت: «ما ابراہیمئے اولاد این و ہچبر کسئیئے گلام نبوتگین. گڑا تتو چوون گوشتے کہ «شما آزات بیت؟» ³⁴ ایسیا گوشت: «باور کنیت، آ کس کہ گناہ کنت، گناہے بندیک و گلام انت و

^e 17:8 شریئے دومی رَہبند 15:19. یوہنا 31:5 و رند ہم اے ہبرئے بارئو انت.

^f 20:8 پیتی، بزبان سندوک.

^g 26:8 شعور بُرگ، بزبان پیسلہ کنگ.

35 گلام دایما واجھے لوگا نمائیت، بلہ چُک دایما مانیت. 36 گڑا، اگن چُک شمارا آزات بکنت پہ راستی و پکا آزات بیت. 37 زنان کہ شما ابراہیمے ائولاد ایت، بلہ پمیشکا کہ منی سبکان شمے دلا جاگہ نیست، منی کُشگئے رندا ایت. 38 من ہما چیزانی بارئو گپ کنان کہ وتی پتے بارگاھا دیستگ اُنت و شما ہما چیزانی سرا کار کنیت کہ چہ وتی پتا سبک گپتگ اُنت. 39 آیان دَرائنت: «مے پت ابراہیم اُنت.» ایسیا گون آیان گوشت: «اگن شما ابراہیمے چُک بوتینیت، ہمایے راہو زرتگ اُت. 40 شما زانیت، من ہما راستی کہ چہ ہدایا ایشکتگ گون شما گوشت. بلہ اُنگت منی کُشگئے رندا ایت. ابراہیم چُشین کار نکرتگ اُت. 41 شما وتی پتے کاران برجاء داریت.» آیان گوشت: «ما بیپت و کیہر نہ این، مارا یک پتے ہست، آہم ہدائے جند اُنت.» 42 ایسیا گوشت: «اگن ہدا شمے پت بوتین، شما منا ہم دؤست داشتگ اُت، چیا کہ من چہ ہمایے نیمگا آتکگان و شمے نیاما اُن. من وتسر نئیاتکگان، ہمایا منا دیم داتگ. 43 پہ چے منی ہبران سرکیچ نئوریت؟ پمیشکا کہ شمارا اے ہبرانی ایشکنگئے توان نیست. 44 شما وتی پت، بزبان ابلیسے چُک ایت و ہمایے مراد و واہگانی سرا کار کنگ لؤتیت. آچہ بُن و بیہا ہونیکے و چہ راستیا دور و زبہر^h اُنت، چیا کہ آیا ہج راستی مان نیست. و ہدے درؤگ بندیت، وتی بُن و بیہا رتوت، چیا کہ درؤگ بندے و سچھین درؤگانی پت اُنت. 45 بلہ پمیشکا منی سرا باور نکنیت کہ راستیا گون شما گوشان. 46 چہ شما کئے منا گناہے پر بست کنت؟ گڑا، اگن من راستین گوشان، پہ چے باور نکنیت؟ 47 آ کس کہ ہدایا اُنت، ہدائے ہبرا گوش داریت. شما ہدائے ہبرا گوش نداریت، چیا کہ ہدایا نہ ایت.»

ایسا و ابراہیم

48 یہودیان آییے پَسَّو دَرائنت: «ما نگوشت کہ تتو چہ سامریان ائے و ترا جن پر اُنت؟» 49 ایسیا گوشت: «منا جن پر نیست، وتی پتا باز اُرت دئیان، بلہ شما منا بے اُرت کنیت. 50 من پہ وت مزنی نلوثان، آ دگرے کہ منا شرپ و مزنی دنت و وت دادرسی کنت. 51 اَلَم بزائیت اگن کسے منی ہبرا بگپت، ہچبر نمریت.» 52 یہودیان گون آیا گوشت: «نون مارا باور اُنت کہ ترا جن پر. ابراہیم و سچھین نبی مرتنت، بلہ تتو گوشتے: «ہرکس منی ہبرا بزوریت ہچبر نمریت.» 53 زانا، تتو چہ مے پت ابراہیم مستر ائے؟ اُمرت و سچھین نبی ہم مرتنت. تتو کئے ائے؟» 54 ایسیا پَسَّو دات: «اگن من وتا وت ستا بدئیان، اے ستایا آرزشے نیست، اے منی پت اُنت کہ منا مزنی و شعوکت بکشیت، ہما کہ شما آیا وتی ہدا زانیت. 55 اُنگت آیا زانیت و پجاء نئیاریت، بلہ من آیا زنان. اگن بگوشان کہ آیا زنان، شمے ڈئولا درؤگ بند بان، بلہ من آیا زنان و ہر چیزے کہ آ گوشت من کنان. 56 شمے پت ابراہیم، پہ ہمے اُمیتا گل و شادان اُت کہ منی رُچا بگندیت. آیا دیست و دلشات بوت.» 57 یہودیان گوشت: «ترا اُنگت پنجاہ سال ہم نبیت، گڑا چون تتو ابراہیم دیستگ؟» 58 ایسیا گوشت: «باور کنیت، من ہما اُن کہ چہ ابراہیم پیسر بوتگان و ہستان.» 59 آیان پہ ایسائے جنکا سنگ و ڈوک چت، بلہ آچہ مردمانی چما دور و اُندیم بوت، مزین پرستشگاہی اُشت و شت.

پیدائشی کورئے درہبکشی

9¹ چہ راہینا گوزان، ایسیا یک پیدائشی کورے¹ دیست. 2 مریدان چہ آیا جُست کرت: «او استاد! اے مرد چیا کور پیدایا بوتگ؟ وت گنہکار اُنت یا آییے پت و مات؟» 3 ایسیا پَسَّو دات: «نہ آییے جند گنہکار اُنت، نہ پت و مات. پمیشکا اے ڈئولا بوت کہ ہدائے کار و زوراکی گون آیا پدُر و زاهر بیبت. 4 تانکہ رُچ اُنت، باید وتی رَہ دئیوکے کاران سرجم بکنین، شپ کہ بیت گڑا کس کارے کرت نکنت. 5 من، تان و ہدے کہ جہانا اُن، جہانے رُزناہی اُن.» 6 و ہدے چُش گوشتی، لیزی زمینا دئور دات و چہ لیزا گلی اڈ کرت، کورے چمان پر مُشت و 7 گوشتی: «برئو، وتی چمان سیلوہائے تلاوگا بشود.» (سیلوہائے مانا «دیم داتگین» اُنت.) گڑا اُشت، چمی شُشنتت، بینا بوت و اُتک.

^h44:8 زبہر، بزبان بیہر.

¹9:1 پیدائشی کور، بزبان مادرزادین کور.

8 رندا، همساھگ و اے دگه مردم که آ مردش چه پنڈوگرے رچان پچاه آرتگات، گوشگا لگنت: «اے هما نه انت که نشتگات و پنڈگا ات؟» 9 لهتینا گوشت: «هما انت.» دگه لهتینا گوشت: «آییے هم رنگ و همدرؤشم انت.» آت گوشگا ات: «من هما مردم آن.» 10 جُستا انت: «گڑا تئی چم چون بینا بوتنت؟» 11 گوشتی: «هما مرد که نامی ایسا انت، آیا گل تر کرت، منی چمان پر مُشت و گوشتی که سیلوھائے تلاوگا برئوان و چمان بشودان. من چم شُشتنت و بینا بوتان.» 12 گوشتیش: «آ مرد کجا انت؟» گوشتی: «من زنانان.»

پیدایشی کور و پرسیانی جُست و پُرس

13 هما مرد که پیسرا کور ات پرسیانی کرا برتس. 14 شَبْتے رُچ ات که ایسایا گل جوڑبنتگ ات و آییے چم بینا کرتگ انت. 15 نون پرسی هم چه آیا جُستا انت: «تتو چون بینا بوتے؟» مردا گوشت: «آیا منی چم گل پر مُشتنت، من شُشتنت و نون گندگا آن.» 16 لهتین پرسیا گوشت: «اے مرد چه هُدائے نیمگا نئیاتکگ، پرچا که شَبْتے زهبندے سرا کار نکنت.» دگه لهتینا گوشت: «گنھکارین مردمے چون اے ڈولین اَجَبْتین نشانی پیش داشت کنت؟» آت مانوت کَش و چیلنا کپنت. 17 پدا چه هما مردا جُستیش کرت که پیسرا کور ات: «اے تئی چم انت که آیا بینا کرتنت، نون تتو آییے بارئوا چه گوشے؟» گوشتی: «نبیے.» 18 یهودیان باور نکرت که آ مرد کور بوتگ و انون بینا انت، پمیشکا آییے پت و ماتش آورتنت. 19 چه آیان جُستیش کرت: «اے مرد شمے چک انت، هما که شما گوشیت پیدایشی کورے ات؟ گڑا نون چون گندیت؟» 20 پت و ماتا آیانی پَسَّو گوشت: «ما زانین که مے چک انت و کور پیدا بوتگ. 21 بله زانین نون چون گندیت و کثیا بینا کرتگ. چه آییے جندا جُست بگریت، رُستگ و تمانین مردے، وتی هبرا وت کنت.» 22 آییے پت و ماتا چه یهودیان تُرست، پمیشکا اے ڈولا پَسَّو ش دات. پرچا که یهودیان چه پیشا شعور کرتگ ات، هرکس بمَیت که ایسا مسیه انت، آیا چه کنیسه و پرستشگاهان در کنت. 23 پمیشکا آ مردے پت و ماتا گوشت که: «چه آیا جُست بگریت، آت رُستگ و تمانین مردے.» 24 دومی رندا، آ مرد که پیسرا کور بوتگ ات پدا آورت و گوشتیش: «په هُدائے ناما سئوگند بور که راست گوشے، ما زانین که اے مرد، ایسا، گنھکارے.» 25 آیا گوشت: «اے مرد گنھکارے یا نه، من زنانان، تهنا یک چیزے زنانان، که من کور بوتگان و نون بینا آن.» 26 آیان جُست کرت: «گون تتو چه کرتی؟ چون تئی چمی بینا کرتنت؟» 27 پَسَّوی دات: «من انون گون شما گوشت، شما گوش نداشت، په چه لوثیت پدا بشکنیت؟ زانا، شما هم لوثیت آییے مرید بیت؟» 28 گڑا آ بینا بوتگین مردش زا و زکت کرت و گوشتیش: «تتو وت آییے مرید اے، ما موسائے مرید این. 29 ما زانین که هُدایا گون موسایا هبر کرتگ، بله اے مردے بارئوا زانین که چه کجا آتکگ.» 30 نون آ مردا آیانی پَسَّو گوشت: «اے اَجَبین هبرے، آیا منی چم بینا کرتگ انت و شما زانیت آ چه کجا آتکگ! 31 ماشما سَجَهین زانین که هدا گنھکارانی دویا گوش نداریت، هماییے دویا گوش داریت که هدادوستے و آییے واهگانی سرا کار کنت. 32 چه جهائے جوڑبنگا بگر تان مروچی، اِشکنگ نبوتگ که یکے پیدایشی کورے بینا بکنت. 33 اگن اے مرد چه هُدائے نیمگا مئیاتکین، هچ چُشین کاری کرت نکرت.» 34 آییے پَسَّو گوشتیش: «تتو که وت گناهے چک اے، مارا سَبک دئیے؟» گڑا آ مردش در کرت.

کوردلان

35 وهده ایسایا اِشکت بینا بوتگین مردش گلینتگ، آ مردی در گیتک و گوشتی: «ترا انسانے چُکھے سرا باور انت؟» 36 مردا دَرانیت: «او واجه! منا بگوش، آکھے انت که آییے سرا باور بکنان؟» 37 ایسایا گوشت: «تتو آ دیستگ. هما انت که گون تتو هبر کنگا انت.» 38 گوشتی: «او هداوند! ایمان آورت» و ایسائے پادان کپت. 39 گڑا ایسایا گوشت: «من په هکم بُرگ و دادرسیا اے دنیایا آتکگان، تانکه کور بینا بنت و بینا کور.» 40 چه پرسیان لهتین که آییے چپ و چاگردا انتت اے گپش اِشکت و گوشتیش:

«تیبی مکسد ایش انت کہ ما کور این؟»⁴¹ ایسایا گوشت: «اگن کور بوتینیت شمارا مٹیارے پر نیستات، بلہ پمیشکا اَنگت مٹیارگ ایت کہ گوشتیت: «ما بینا این.»

نیکیں شپانک

10 ¹ «باور کنیت، اگن کسے چہ پسانی گواش و واڑے دپا مٹیریت و چہ دگہ نیمگے کپ بکنت، بزانت دُز و رهنے. ² بلہ آ کس کہ چہ گواشے دپا رتوت، پسانی شپانک انت. ³ نگھپان، گواشے دپا پہ آیا پیچ کنت و پس آییے توارا اشکننت. آ وتی پسان پہ نام گوانک و توار جنت و آیان دُنا بارت. ⁴ وهدے وتی پسان دُنا بارت، وت پیسر بیت و پس آییے رندا کپنت، چیا کہ آییے توارا پجآہ کارنت. ⁵ بیگانگانی رندا نکپنت، چہ آیان تچنت، چیا کہ بیگانگانی توارا پجآہ نیارنت و نزاننت. ⁶ ایسایا، اے مسال پہ آیان پیش کرت، بلہ مردمان آییے مکسد سرکچ توارت.

⁷ گرا پدا گوشتی: «باور کنیت، من پسانی گواشے دپ و دروازگ آن. ⁸ آ سجهین کہ چہ من و پیسر آتکگانت دُز و رهن انت. ⁹ من دروازگ آن، هرکس کہ چہ منی راها بگوزیت، رکیت. توکا رتوت یا دُنا، پہ چراگاہے سر بیت. ¹⁰ دُز کتیت تان دُزی بکنت، بکشیت و تباہ بکنت، من آتکگان کہ مردمان زندمان برسیت و سرجمیا آییے و اهند بینت. ¹¹ «من نیکیں شپانک آن، نیکیں شپانک وتی ساها پہ پسان ندر کنت. ¹² بلہ کسے کہ پہ مژ کار کنت، پسانی و اهند نہ انت. وهدے گندیت کہ گرک دیم پہ پسان پیداک انت، آیان یلہ کنت و تچیت. آ وهدی، گرک پسانی سرا ہملہ و اُرش^k بارت و آیان شنگ و شانگ کنت. ¹³ آ تچیت، چیا کہ پہ مژ کار کنت، پسانی ہیالداریا نکنت.

¹⁴ «من نیکیں شپانک آن، من وتی پسان جاہ کاران و آہ منا زاننت، ¹⁵ ہما دُتولا کہ پت منا زانت و من پتا زانان. من وتی ساها پہ پسان ندر کنان. ¹⁶ منا دگہ پس ہم ہست، کہ چہ اے رمگا نہ انت،¹ باید انت آیان ہم بیاران. آ منی توارا اشکننت و یک رمگ و یک شپانک بنت. ¹⁷ پت منا دوست داریت، چیا کہ من وتی ساها ندر کنان کہ پدا وتی جان و زندے و اهند بیان. ¹⁸ ہچکس منی ساها چہ من گپت نکنت، من گون وتی ہب و واہگا آیا ندر کنان. منا وتی ساہے دیکھے اہتیار و تا گون انت و پدا آییے پر ترینگے مستر ہم وت آن. اے حکم، منا پتا داتگ.»

¹⁹ اے ہبرانی بارثوا، پدا یہودیانی نیاما ناتپاکی کپت. ²⁰ بازینے گوشگا ات: «آیا جنے پر، گنوکے، پہ چے آییے ہبران گوش داریت.» ²¹ آ دگہ گوشگا انت: «کسیا کہ جن پر انت، اے دُتولین گپ جت نکنت. جن کوران بینا کرت کنت؟»

یہودی ایسایا نمنت

²² وهدے اورشلیم، مزین پرستشگاہے ششت و شود و وپکے|مزین پرستشگاہے ششت و شود و وپکے ایید^m ایید|مزین پرستشگاہے ششت و شود و وپکے ایید اتک، زمستان ات. ²³ ایسایا مزین پرستشگاہا، سلیمانے پیشجاہاⁿ کدم جت. ²⁴ یہودی آییے چپ و چاگردا مچ بوت و گوشگا انت: «تان کدین مارا اے دُتولا شکے تھا دارے؟ اگن تئو مسیہ ائے، راست و پگا بگوش.» ²⁵ ایسایا گوشت: «من شمارا گوشتگ، بلہ باور نکنت. آ کاران کہ من چہ پتے نیمگا کنان وت پہ من گواہی دینت. ²⁶ بلہ شما کہ منی پس نہ ایت، باور نکنت. ²⁷ منی پس منی توارا اشکننت، من آیان جاہ کاران و منی رندگیریا کنت.

10:8 ایسائے مکسد ہما دگابازین سرؤک انتت کہ مردمان ریپیننت.

^k12:10 اُرش، بزانت ہملہ.

16:10 اسلیگین یونانی نشتانک گوشتیت: «چہ اے گواشا نہ انت.»

^m22:10 وپک، بزانت چیزے کہ پہ ہدایا گیشینگ بیت.

ⁿ23:10 پیشجاہ، بزانت پیشگاہ، لوگے چار دیوال، سہن.

28 من آیان نمیرانین زند بکشان و آہچبر نمرنت. کس آیان چہ من پیچ گپت نکنت. 29 ہما پت، کہ اے منا بکشتگ آنتی، چہ سبھینان مستر انت و ہچکس آیان چہ منی پتے دستا پیچ گپت نکنت. 30 من و منی پت یک این.»

31 پدا یھودیان ڈوک چت کہ آیا سنگسار بکننت. 32 ایسایا گون آیان گوشت: «من چہ پتے نیمگا بازین نیکن کارے کرتگ، پہ کجام کارا منا سنگسار کنیت؟» 33 یھودیان درانت: «پہ نیکن کاریا ترا سنگسار نکنین، پہ تیی کپران اے کارا کنین. تئو بنی آدمے اے بلہ گوشے: «من ہدا آن.»» 34 ایسایا گوشت: «شمے شریتا نیاتکگ کہ ہدایا گوشتگ: «شما چہ ہما شعور برؤکین^۰ ہدایان ایت» 35 پ؟ اگن آ مردم کہ ہدائے ہبر پہ آیان رستگ، «ہدا» گوشگ بوتگ آنت و زانین کہ ہدائے پاکین کتاب ہچبر نکپیت و ناکار نیبت، 36 گڑا منا کہ پتا گچین کرتگ و اے جھانا رٹوان داتگ، چوں کپرے بھتام^۹ جنیت؟ آہم تھنا پہ اے ہبرا کہ من گوشتگ: «ہدائے چک آن.» 37 اگن من وتی پتے کاران مکنان، پہ من ایمان مٹیاریت. 38 بلہ اگن آیان سراسا کار کنان، ترے اگن پہ من ایمان مٹیاریت، پہ منی کاران ایمان بیاریت. آ وھدی، سرکیچ وریت کہ پت منی جسم و جانا انت و من آییے ارواہ و جینا.»

39 گڑا لوٹیش پدا آیا دزگیر بکننت، بلہ ایسا چہ آیان دزرسا دور بوت.

40 رندا چہ اُردنئے کئورا گوشت و ہما جاگھا شت و منت کہ پیسرا یھیایا اودا پاکشودی داتگ آت. 41 بازین مردمے آییے کرا آتک و گوشتش: «یھیایا ہچ مؤجزہ و اجبتین نشانی پیش نداشت، بلہ اے مردے بارٹوا ہر چیزے کہ گوشتی راست انت.» 42 اودا بازین مردمینا ایسائے سراسا ایمان آورت.

ایل آزرے مرک

11 ¹ بعیت آئیائے میتگا، ایل آزر نامین مردے ناجوڑ آت. بعیت آیا مریم و آییے گھار مرتائے میتگ آت. ² مریم ہما ات کہ ہداوندین ایسائے پادی اتر پر مشتنت و گون وتی مودان ہشکی کرتنت، انون آییے برات ایل آزر ناجوڑ آت. ³ آییے گھاران پہ ایسایا کئو کرت: «او ہداوند! تیی دوست نادراہ انت.» ⁴ وھدے ایسایا اے ہبر اشکت گوشتی: «اے نادراہی آیا دیم پہ مرکا نبارت، پہ ہدائے شان و شوکتنا یک نشانیے بیت، تانکہ ہدائے چک ہم چہ اے راہا پہ مزنی و شوکت برسیت.» ⁵ ایسایا، مرتا و آییے گھار و ایل آزر دوست بوتنت.

⁶ وھدے چہ ایل آزرے ناجوڑیا سہیگ بوت، دگہ دو روچ ہما جاھا کہ داشتگ آتی مہتل بوت. ⁷ گڑا گون مریدان گوشتی: «بیایت پدا دیم پہ یھودیہا برٹوین.» ⁸ مریدان گوشت: «او استاد! اے ہبرا دیر نگوستگ کہ یھودیان لوٹت ترا سنگسار بکننت. پدا ہموڈا رٹوگ لوٹے؟» ⁹ ایسایا پسئو دات: «روچے رُزناپی دوازده ساهت نہ انت؟ کسے کہ روچا راہ رٹوت نلکشیت و ٹگل نٹوارت، چیا کہ جھانے رُزناپی گندیت. ¹⁰ بلہ اگن کسے شپا راہ برٹوت لکشیت، چیا کہ آیا ہچ رُزناپیے دیم نیست.» ¹¹ اے ہبران و رند، ایسایا گوشت: «مے دوستین ایل آزر ویتگ، بلہ من رٹوان و آیا یاد کنان.» ¹² مریدان گوشت: «او ہداوند! اگن واب انت، آلما دراہ بیت.» ¹³ ایسایا آییے مرکے بارٹوا ہبر کرت، بلہ آیان ہیال کرت کہ ایل آزر انچش ویتگ و واب انت. ¹⁴ آ وھدی ایسایا سرکیچ دانت کہ: «ایل آزر مرتگ. ¹⁵ نون پہ شمئیگی شادمان آن کہ اودا نبوتگان. پہ چے کہ نون باور کرت کنیت. بیایت، آییے گورا رٹوین.» ¹⁶ توما کہ آش «جاڑو» نامینتگ آت، گون آ دگہ مریدان گوشتی: «بیایت، ما ہم برٹوین و گون آیا ہور بمرین.»

10:34 شعور برؤک، بزبان پیسلہ کنوک.

10P:34 زبور 82:6. اے ہبرے مانا اش انت کہ ہدایا شعور برؤگے اہتیار مردمان دئیگ بوتگ.

109:36 بھتام، بزبان ملامت، تھمت.

11:16 بزبان تومایا جاڑے بوتگ.

ايسا زندمان و آهريت انت

17 وهدے ايسا اودا آتک و رست، سهيگ بوت چار روچ انت که ايل آزر کبر کنگ بوتگ. 18 بئيت انيا تان اورشليم، کساس سئے كيلوميتر^s انت. 19 بازين يهوديے، مرتا و مريمے کرا په آيانی براتے پُرسا آتکگ آت. 20 وهدے مرتا سهيگ بوت که ايسا پيداک انت، آيے پيشوازيا شت، بله مريم منت. 21 مرتايا گون ايسايا گوشت: «او هداوند! اگن تئو ادا بوتينے، مني برات نمرتگ آت. 22 بله انگت زانان، هر چيز که تئو چه هدايا بلوئے ترا دنت.» 23 ايسايا گوشت: «تئبي برات پدا زندگ بيت.» 24 مرتايا گوشت: «من زانان که آهرمانا زندگ بيت.» 25 ايسايا گوشت: «من زندمان و آهريت آن. اگن کسے مني سرا ايمان بياري تَرے بمریت، پدا هم زندگ بيت. 26 هرکس که زندگ انت و مني سرا باور کنت، هچبر نمریت. اے هبرا باور کئے؟» 27 مرتايا گوشت: «هئو مني هداوند! منا باور انت که تئو مسيه ائے، هداے هما چک ائے که بايد انت اے جهانا بيئيت.»

ايسائے گريوگ

28 چه اے کپاني گوشگا و رند، مرتا شت وتي گهار مريمي تئوار کرت و په هلوتے گوشتي: «استاد آتکگ و ترا لوئيت.» 29 وهدے مريم اے اشکت، هما دمانا چست بوت و ايسائے کرا شت. 30 ايسا انگت آميتگا نرستگ آت و همودا آت که مرتا آيے گنداگ شتگ آت. 31 هما يهودي که مريمے لوگا انتت و آيا تسللا دئگا انتت، وهدے ديستش که آ په اشتاپي پاد آتکگ و چه لوگا در آيگا انت، آيے رندا کپنتت. گون وت گوشتش: «بلکين په گريوگا کبرے سرا رئوت.» 32 بله مريم همودا شت و سر بوت که ايسا اودا آت و آ ديستی. نون ايسائے پادان کپت و گوشتي: «او هداوند! اگن تئو ادا بوتينے، مني برات نمرتگ آت.» 33 وهدے ايسايا مريم گون آ يهوديان که آيے همراه انتت گريوان ديست، چه دلا آهے کشت و سک پدرد بوت. 34 گوشتي: «شما ايل آزر کجا کبر کرتگ؟» گوشتش: «او هداوند! بيا و بچار.» 35 چه ايسائے چمان آرس رتکنت. 36 يهودي گوشگا انتت: «بچاريت چنکدر دؤستی بوتگ.» 37 چه آيان لهتينا گوشت: «اے مرد که کورے چمي بينا کرتنت، ايل آزري چه مرکا رکينت نکرت؟»

ايل آزرے زندگ بئگ

38 رندا، ايسا انچش که چه دلا آه کشگا آت، کبرے سرا آتک. کبر، یک گارے آت که دؤکے آيے دپا اير آت. 39 ايسايا گوشت: «دؤکا دور کنيت.» ايل آزرے گهار مرتايا گوشت: «او واجه! آيے مرکا چار روچ گوستگ و بو کنت.» 40 ايسايا پستو دات: «من نگوشت اگن ترا ايمان بييت، هداے شان و شتوکتا گندے؟» 41 گرا دؤکش چه کبرے دپا دور کرت، ايسايا آسمانے نيمگا چارت و گوشتي: «او پت! تئبي شگرا گران که مني هبرت اشکت. 42 من زانت که تئو مدام مني هبرا گوش دارے، بله اے هبرن په آ مردمان گوشت که ادا اوشتاتگ آنت، تان باور بکننت که تئو منا رثوان داتگ.» 43 چه اے هبران و رند، ايسايا گون برزين تئوارے گوانک جت: «ايل آزر! در کپ.» 44 هما مُردگ، که دست و پادي کپنا انتت و ديمي دزماليا پوشتگ آت، دُنا در آتک. ايسايا گوشت: «آيا پچ کنيت، بلئتي که رئوت.»

ايسائے کوشے مندر و پندل

45 مريمے گورا آتکگين بازين يهوديان، وهدے ايسائے اے کار ديست، آيے سرا ايمانش آورت. 46 بله لهتین، پريساياني کرا شت و ايسائے کرتگين کارے هالش برت و سر کرت. 47 مزين ديني پيشوا و پريسايان وتي سرؤکاني ديوانے باسک لؤثنتت و گوشتش: «ما چه کنگا اين؟ اے مرد بازين مؤجزه و اجبتين نشاني پيش دارگا انت. 48 اگن آيا همه دؤولا يله بدئيین، سچھين آيے سرا

باور کنت، آ وهدی رومی کاینت و مئے کثوم و مزین پرستشگاھا گرت. «⁴⁹ چه آیان، کیاپا نامین مردیا، که آسالا مسترین دینی پیشوا ات، گوشت: «شما چه بن و بیھا چیزے نزائیت. ⁵⁰ نزائیت که په شما، سرجمین کثومئے تباھیئے بدلا، شرتر همش انت که کثومئے جاھا یک مردمے بمریت. ⁵¹ اے گپ، آیا و تسر نگوشت، چیا که آسالا، کیاپا مسترین دینی پیشوا ات، آیا پیشگوئی کرت که ایسا باید انت په کثوما بمریت، ⁵² تهنا په آ کثوما نه، په هدائے سجھین شنگ و شانگین چگان تان آیان یکجاھ و یکراھ بکنت. ⁵³ چه آ روچا و زند، آییئے کشگئے بند و بستش بنگیج کرت. ⁵⁴ چه اد و زند، دگه برے ایسایا وتا یهودیانی نیاما زاهر نکرت. گیابانئے نژیکا، اپراییم نامین شهریا، گون وتی مریدان شت و نشت.

⁵⁵ یهودیانی سرگوزئے ایید نژیک ات و بازین مردمے چه ملکئے سجھین هند و دمگان، اورشلیما آتکگ ات که چه اییدا پیسر پاکیزگیئے ریمان پوره بکنت. ⁵⁶ آ ایسائے جست و پُرسا اتنت و مزین پرستشگاھا گون یکدگرا گوشتگا اتنت: «بارین، اے اییدا نعییت؟ شما چه گوشتیت؟» ⁵⁷ بله مزین دینی پیشویان و پرسیان هکم کرتگ ات، هرکسے که بزانت ایسا کجا انت، هال بدنت تان آیا دزگیر بکنت.

مریم ایسائے پادان چرپ کنت

(متا 13-6:26؛ مرقاس 14:3-9)

12 ¹ چه سرگوزئے اییدا شش روچ پیسر، ایسا بیث انیایا شت که ایل آزرئے لوگ همودا ات، هما ایل آزر که چه مردگان زندگ کرتگ آتی. ² آیان، په ایسایا شامے جوڑ کرتگ ات، مرتیا هزمت کرت و ایل آزر گون مهمانان ایسائے کشا پرزؤنگئے ³ سرا نشتگ ات. ³ آ وهدی، مریم نیم تاسیئے کساسا، ⁴ سُمبلئے ^v گهتر و گران بهاین اتر آورت، ایسائے پادان پر مُشت و پاد گون وتی مود و ملگوران هُشک کرتنت. اترئے وشین بو، آ لوگئے هر کُنڈا تالان بوت.

⁴ همه وهدا یهودا اسکریوتیا، که چه ایسائے مریدان ات و په همه زوتان، ایسایي دُرُهگی و دژمنانی دستا دئیگی ات، گوشت: ⁵ «پرچا اے اتر په سیسد دینارا بها نبوت و زر، گریب و نیزگاران دئیگ نبوتنت؟» ⁶ آیا اے هبر په بزگین مردمانی گمواریا نگوشت، پمیشکا گوشتی که آوت ایسائے رُمبئے کلیتدار ^w ات و دُزے ات. آیا هروهد چه زرتورگا چیزے په وت زرت. ⁷ ایسایا گوشت: «مریمئے کارا کار مداریت، آیا اے روگن په منی کبر کنگئے تئیاریا ایز کرتگ انت. ⁸ گریب و نیزگار مُدام شمئے کرا هست، بله من هروهد گون شما گون نه آن.» ⁹ چه یهودیان بازینیا، وهدے اشکت که ایسا اودا انت، تهنا ایسائے دیدارا نثیاتکنت، ایل آزرئے گندگا هم آتکنت که زندگ بوتگ ات. ¹⁰ پمیشکا مزین دینی پیشویان ایل آزرئے کوشے شور هم بُرت. ¹¹ چیا که آییئے سعوبا، بازین یهودیے چه آیان پر ترتگ ات و ایسائے سرا باورمند بوتگات.

په ایسائے وش اتکا

(متا 11-1:21؛ مرقاس 11-1:11؛ لوقا 19:28-40)

¹² اے دگه روچا، مزین رُمبے که په اییدا آتکگ ات، وهدے زانتش ایسا اورشلیمئے راها انت، ¹³ گون مچانی سرسبزین پیش و تکان، ^x په ایسائے پیشوازا در آتک. کوگارش کرت:

^t12:2 پرزؤنگ، بزبان سپره.

^u12:3 آسلیگین یونانی نبشتانک گوشتیت: «یک لیترا»، بزبان کساس سیسد گرام.

^v12:3 سُمبل، وشوین گل و پلے.

^w12:6 کلیتدار، بزبان هزانگئے هسبادار و سمبالوک.

^x12:13 تک، بزبان مچئے ترین لُت که پیش پر انتی.

«ہوشیانا، y»

اسرائیلئے بادشاہا مبارک بات

کہ پہ ہداوندئے ناما کثیت. z»

14 ایسایا کُرگین ہرے در گیتک و آیسا سوار بوت، انچش کہ ہدائے پاکین کتاب گوشتیت: 15 «او سہیونئے جنک! نون مٹرس. تئی بادشاہ کُرگین ہرئے پُشتا نشتگ و پیداک انت. a» 16 ائولا اے چیزانی مکسد پہ مریدان پکا نہات، بلہ رندا کہ ایسا پہ وتی مزی و شٹوکتا رست، مرید یات و ترانگا کپنتت کہ اے چیز آئیے بارتوا نیسیگ بوتگات و مردمان ہم گون آیسا انچش کرت. 17 وهدے ایسایا ایل آزر تتوار جت و چہ کبرا زندگ در آورت، بازیے همودا ات. آیان پہ وتی دیستگین و اشکتگینان شاہدی دات. 18 آ مزین رُمب، پہ اے ہاترا ایسائے پیشوازی آتکگات، کہ اشکتگ آتش ایسایا اے مؤجزہ و اجبتین نشانی زاهر کرتگ. 19 پریسیان گون یکدگرا گوشت: «بچاریت، ماشما ہچ ننگا این، سجھین دنیا آئیے راہا انت.»

گون ایسایا یونانیانے گندک

20 گون اے مردمان کہ اییدئے رُچان پہ پرستشا اورشلیم آتکگ اتنت، لہتین یونانی ہم گون ات. 21 آ پیلپیسئے کرا آتکت. پیلپیس جلیئے شہر بئیت سئیدائے مردمے ات. گون آیسا گوشتیت: «واجہ! ما لوتین ایسایا بگندین.» 22 پیلپیس شت و اے ہبری گون اُندریاسا گوشت. آ دوین شتنت و ایسائش ہال دات. 23 ایسایا آیانی پستوا گوشت: «آ وهد آتکگ کہ انسانئے چک پہ وتی شان و شٹوکتا برسیت. 24 ائم بزائیت، اگن گندمئے دانگ ہاکے چیرا مرئوت و ممریت، ہچبر چہ یک دانگیا گیشتر نبیت، بلہ اگن کل بیت بازیں دانگے کاریت. 25 ہرکسا کہ وتی زند دؤست انت، آیسا باہینیت و ہرکس کہ اے جہانا چہ وتی زندا سر گوزیت، آ وتی ساہ و جانا رکینیت و پہ نمیرانین زندا سر بیت. 26 اگن کسے لوتیت منی ہزمتا بکنت، باید انت منی رندگیریا بکنت. ہر جاہ کہ من آن، منی ہزمتکار همودا گون من انت و اگن کسے منی ہزمتا کنت، منی پت آیسا وشنام کنت.

وتی مرکے بارتوا ایسائے ہبر

27 «اٹون منی دل بیتاہیر b و جلاچوش انت، چے بگوشان؟ بارین بگوشان: (او منی پت! منا چہ اے ساہتا برکین؟ نہ، ہبر اش انت کہ منی آیکئے مراد و مکسد ہمے وهد و دمان بوتگ. 28 او پت! وتی ناما مزی و شٹوکت بدئے.» ہمے وهدا، بوزین تتوارے چہ آسمانا رُست کہ گوشتی: «شان و مزی اُن داتگ و انگت ہم دئیان.» 29 رُمبے مردم کہ اودا اوشتاتگات، گون اے تتوارے اشکنگا گوشتگا لگنتت: «گوندئے تتوار ات،» آ دگران گوشت: «پریشتگیا گون آیسا گپ کرت.» 30 ایسایا گوشت: «اے تتوار، پہ من نہ، پہ شمئگی آتک. 31 اٹون اے جہانئے دادرسیئے وهد انت و جہانئے نالاہکین سردار شعیتان، ڈنا در کنگ بیت. 32 وهدے چہ زمینا چست کنگ بان، سجھین مردمان وتی نیمگا کشان.» 33 ایسایا اے ہبر پہ ہما ڈتولین مرکینا گوشت کہ آئیے انتزار و ودارا ات. 34 مردمان درائنت: «شریت گوشتیت کہ مسیہ تان ابد گون ما مانیت. گزا تتو چوَن گوشتے کہ انسانئے چک چست کنگ بیت؟ انسانئے اے چک کئے انت؟» 35 ایسایا گوشت: «تہنا یک گوندین وهدیا رُزناپی گون شما گون انت. تان وهدے کہ اے رُزناپی گون شما گون انت، گام جنان دیما برئوت. چش مبیٹ کہ تہاروکی شمئے سرا بالادست ببیت و شمارا پرؤش بدنت. کسے کہ تہاروکیا

13:12y ہوشیانا، بز ان «مارا اٹون برکین».

13:12z زبور 26:118.

15:12a زکریا نبیئے کتاب 9:9. سہیون یک کڑھے، کہ اورشلیمئے شہرئے بُرد اے کڑھے سرا ایزر کنگ بوتگ. سہیونئے جنک، بز ان اورشلیمئے جہمندین

مردم.

27:12b بیتاہیر، بز ان آرام، بیکرار.

راہِ رثوت، نزانہ کجا رثوت. 36 تانکہ شمارا رُزناہی گونِ انت، رُزئے سرا ایمان بیاریت کہ رُزناہیے چُک بیت. « ایسایا اے گوشت و چہ آیانی نیاما شت و چیراندیم بوت.

یہودیانی ناباوری

37 گونِ ایسائے اے بازین موزہ و اَجَبَتین نشانیان، انگت ہم آیان ایمان نغیاورت، 38 تانکہ اِشئیا نیئے ہبر پورہ و سرجم بیت، کہ ایسا گوشتگات: «او ہداوند! مئے کُلو کئیا باور کرتگ و ہداوندئے واک و کُدرت^c پہ کئیا زاہر بوتگ؟»^d 39 گُرا آیان باور کرت نکرت، چیا کہ اِشئیا آنگت ہم گوشتگات:

40 «آیانی چمی کور و

دلی سک مہر کرتگ انت

تان گون چمان مگندنت،

گون دلان سرکیچ مئورنت و

دیم پہ من پر مئرت،

تانکہ آیان ذراہ بکنان.»^e

41 اِشئیا ایسائے مزنی و شوکت دیست، پمیشکا آئیے بارثوا اے ہبری کرت. 42 انگت ہم یہودیانی بازین سروکان ایمان آورت. بلہ چہ ہمے ترسا کہ پرسی آیان چہ کنیسہ و پرستشگاہان در مکننت، نامش نگپت. 43 چیا کہ آیان، انسائے داتگین اِزت و ستا چہ ہدائے داتگین اِزت و ستایا گیشتر دؤست بوت.

44 گُرا ایسایا گونِ بَرزین تتوارے گوشت: «ہرکس منی سرا باور بکنت، نہ تہنا منی سرا، منی رہ دئیوکتے سرا ہم باور کنت.

45 ہرکس منا گندیت، منی رہ دئیوکا ہم گندیت. 46 من اے جہائے آتکگین رُزناہی آن، تان ہرکس کہ منی سرا باور بکنت، تہاروکیا ممانیت. 47 بلہ اگن کسے منی ہبران بشکنت و آیانی سرا کار مکنت، انگت ہم من آئیے بارثوا شئور و ہکے نبران. چیا کہ من پہ جہائے مئیاربگ کنگا نیاتکگان، پہ جہائے رُکینگا آتکگان. 48 شئور بڑوکے هست، تان ہرکس کہ منا چہ وت بسندیت و منی ہبران ممئیت، آیا مئیاربگ بکنت. منی گوشتگین گپ و ہبر، جُست و پُرسے روچا آیا مئیاربگ کنت. 49 چیا کہ من و تسر گپ و ہبر نکرتگ، ہما پتا کہ منا رثوان داتگ، ہکمی کرتگ کہ چے بگوشان و چون ہبر بکنان. 50 زنان کہ آئیے ہکم و پرمان، نمیرائین زند اِنت. اے چیزان کہ من گوشان، ہما چیز انت کہ پتا منا گوشتگ انت.»

ایسا مریدانی پادان شؤدیت

1 سرگوزئے اییدا یک و دو روچ پشت کپتگات، ایسایا زانت آئیے ہما ساہت و دمان آتکگ کہ باید اِنت اے جہانا یلہ بدن و پتے کُرا برئوت. آیا وتی مرید، اے جہانا مہر داتگانت و تان وتی امرے آہری دمانا، پہ دل دؤست داشتنت. 2 شامے و ہدات و شئیتانا چہ پیشا شمونے چُک، یہودا اِسکریوتیے دل اَشپینتگ ات^f کہ ایسایا بدرؤہیت و دژمنانی دستا بدن. 3 ایسایا زانت کہ پتا سَجھین چیز چُکتے دستا داتگانت، چُک چہ ہدائے نیمگا آتکگ و ہمایئے کُرا رثوت. 4 چہ پرزؤنگتے سرا پاد آتک، کباہی^g کرے اِشت و لانکیگے سرینا بستے. 5 نون دَسشودے زرتی، مریدانی پادی شُشتنت و گون ہما لانکیگا

^c38:12 اسلیگین یونانی نیشتانک گوشت: «ہداوندے دست.»

^d38:12 اِشئیا نیئے کتاب 1:53.

^e40:12 اِشئیا نیئے کتاب 6:9 و رند.

^f2:13 اَشپینگ، بزان پاد کنگ، تہریک کنگ.

^g4:13 کباہ، بزان جُبہ.

ہُشک کرتنت. ⁶ وھدے شَمون پترُسے باریگ رست، آییَا گوشت: «او ھداوند! تتو منی پادان شوڈگ لوٹھے؟» ⁷ ایسایا پَسَّو تَرینت: «اَنون تتو نزانے من چے کنان، رندا سَرکِچِ ورے.» ⁸ پترُسا گوشت: «من ھچبر نیلان تتو منی پادان بشوڈے.» ایسایا گوشت: «اگن ترا مشوڈان، ^h چہ من ترا ھچ ونڈ و بھرے نرسیت.» ⁹ شَمون پترُسا گوشت: «او واجہ! اگن چُش انت، تھنا منی پادان نہ، منی سر و دستان ھم بشوڈ.» ¹⁰ ایسایا گوشت: «ھما کسا کہ پاکشوڈی کرتگ، آییَا ابید چہ پادان دگہ ھچ شُشت و شوڈے ھاجت نیست. آ سرا تان پادا، سِپا و سلَّہ انت. شما پاک ایت، بلہ سجھین نہ.» ¹¹ چیا کہ ایسایا زانت کئے آییَا ڈرؤھیت، پمیشکا گوشتی: «شمے رُمبے تھا، سجھین پاک نہ أنت.»

¹² سجھینانی پادانی شوڈگا رند، وتی کباھی گورا کرت و پَرزُونگے سرا نشت و گوشتی: «شما زانیت من پہ شما چے کرت؟» ¹³ شما منا استاد و ھداوند زانیت و تتوار کنیت و راست ھم گوشتیت، من ھما آن. ¹⁴ اگن من شمے ھداوند و استاد آن و شمے پاڈن شُشتگ أنت، شما ھم باید انت یکدگرے پادان بشوڈیت. ¹⁵ من شمارا مسالے پیش کرت، تان ھما ڈٹولا کہ من گون شما کرت، شما ھم بکنیت. ¹⁶ شمارا راستین گوشان، ھچ گلام چہ وتی واجھا و ھچ کاسید چہ وتی رَہ دئیوکا مستر نہ انت. ¹⁷ نون کہ شما ایشیا زانیت، بہتاور ایت اگن کاری بندیت. ¹⁸ اے چیزان کہ گوشان پہ شما سجھینان نہ أنت. آ کہ من گچین کرتگ أنت، آیان زانان و پجَاہ کاران. بلہ پاکین کتابے اے پیشگوئی باید انت سرجم بیت، آ کس کہ گون من ھمکاسگ ات، منی بدواہ انت و منی دیمَا اوشتاتگ. ¹⁹ اَنون چہ اے کارا پیسر شمارا گوشان کہ وھدے چُش بیت، گزا بزانت کہ من ھما آن. ²⁰ باور کنیت، ھرکس ھمایا کہ من رئون داتگ و ش آتک بکت و شرپ بدنت، بزانت منا شرپ بدنت، بزانت منی رَہ دئیوکی شرپ داتگ.»

دزگیر بیگئے پیشگوئی

(منا 20:26-25؛ مَرکاس 17:14-21؛ لوکا 21:22-23)

²¹ وھدے ایسایا اے گوشت، چہ روہ و درونا سک پدرد بوت و گون پکایی گوشتی: «باور کنیت، چہ شما یگے منا ڈرؤھیت و دژمنانی دستا دنت.» ²² مریدان زانت کئی بارثوا اے ھیرا گوشگا انت و گون شک و شہبہ یکدگرش چارت. ²³ چہ مریدان یگے کہ ایسایا باز دوست ات، آییے کرا نشتگ ات. ²⁴ پمیشکا شَمون پترُسا ھما مرید اشارہ کرت کہ واجھا جُست بکت، بارین کئی بارثوا گپ کنگا انت؟ ²⁵ گزا آ مرید نژیکتر کنزت و چہ ایسایا جُستی کرت: «او ھداوند! آ کئے انت؟» ²⁶ ایسایا پَسَّو دات: «آ ھما انت کہ من چُنڈے نان کاسگا پر جنان و آییَا دئیان.» گزا نانی پر جت و شَمون اسکرپوتیے چُک، یھودایارا داتی. ²⁷ انچُش کہ یھودایا لُنکہ دستا کرت، شعیتان آییے پوستا پُترت. نون ایسایا گون آییَا گوشت: «زوت کن! ھر کارے کہ ترا کنگی انت بکن.» ²⁸ بلہ چہ پَرزُونگے سرے نشتگین مردمان، ھچکسا زانت کہ گون اے ھیرا آییے مکسد چی انت. ²⁹ لھتینا گمان کرت پہ اے ھاترا کہ یھودا زَرَنورگے زمھوار انت، ایسا آییَا گوشتیت کہ برئوت و ھرچے پہ اییدا پکار انت بگپیت، یا نیزگاران چیزے بدنت. ³⁰ انچُش کہ یھودایا لُنکہ زرت، دُنا در کپت. شپ ات.

نوکین ھکم

³¹ یھودا کہ در کپت، ایسایا گوشت: «انسائے چُک پہ مزنی و شئوکت سر بوت. ھدایا ھم چہ آییے نیمگا شئوکت رست.» ³² اگن ھدایا چہ آییے نیمگا شئوکت رستگ، ھدا ھم آییَا مزنی دنت و اے مزنی و شئوکت ھم ھمے زوتی بنگیچ بیت. ³³ او منی چُگان! اَنگت تان گونڈین وھدیا گون شما گون آن. رندا منی شوہازا گردیت. ھما ڈٹولا کہ گون یھودیان گوشن، گون شما ھم گوشان: آ جاھا کہ من رئون، شما آتک نکیت. ³⁴ شمارا نوکین ھکمے دئیان: یکدگرا دوست بداریت. انچُش کہ من شمارا دوست داشتگ، شما ھم یکدومیا دوست بداریت. ³⁵ اگن گون یکدگرا مہر بکنیت، گزا سجھین زاننت کہ منی مرید ایت.»

^h 8:13 ادا شوڈگے مانا روھانین پاک و پلگاری ھم بوت کنت.

پترُسے انکارے پیشگوئی

(متا 33:26-35؛ مَرکاس 14:29-31؛ لوکا 33:22-34)

³⁶ شمون پترُسا گوشت: «او ہداوند! کجا رتوئے؟» ایسایا پَسَسو دات: «آنچین جاگھے رتوان کہ تئو اتون گون من آتک نکئے۔ بلہ زندترا کائے.» ³⁷ پترُسا گوشت: «او ہداوند! اتون پہ چے گون تئو آتک نکنان؟ من وتی ساہا پہ تئو ندر کنان.» ³⁸ ایسایا گوشت: «بارین، تئو پہ من وتی ساہئے ندر کنگا تئیار ائے؟ باور کن، چہ کروَس بانگا پیسر، سئے رندا منی پجّاه آرگا انکار کئے و نمئے۔

ایسا دیم پہ ہدایا یکین راہ انت

14 ¹ «شمئے دل نگران و بیتاھیر مبیٹ، ہدائے سرا باور کنیت، پہ من ہم ایمان بیاریت۔ ² منی پتئے لوگا بازین بانے لہست۔ اگن اے ڈول مبیوتین شمارا گوشتن، من رتوان تان پہ شما جاگھے تئیار کنان۔ ³ بلہ نون اگن من پہ شمئے جاگھے تئیار کنگا رتوان، پدا کایان و شمارا گون وت بران، تان شما ہم ہموڈا گون من یکجہا بیٹ۔ ⁴ شما زانیت کہ من کجا رتوان و راہا ہم بلد ایت.»

⁵ تومایا گوشت: «او ہداوند! ما نزانین تئو کجا رتوئے، گڑا راہا چون بزائین؟» ⁶ ایسایا گوشت: «راہ من آن۔ راستی و زند بکشوک ہم من آن۔ ہچکس بے من پتئے کرا آتک نکنت۔ ⁷ اگن شما منا بزائین، منی پتئو ہم زانت۔ ^k بلہ چہ اد و زند، شما آیا زانیت و آ دیستگؤ.» ⁸ پیلپس گون آیا گوشت: «او ہداوند! پتا مارا پیش بدار، پہ ما ہمے بس انت.» ⁹ ایسایا گوشت: «او پیلپس! اے بازین و ہدا من گون شما ہمراہ آن و تئو انگت منا نزانے؟ ہرکسا کہ منا دیستگ، منی پتی ہم دیستگ۔ گڑا چون گوشتے: «پتا مارا پیش بدار؟» ¹⁰ باور نکئے کہ من پتئے ارواہ و جبینا آن و پت منیگا؟ اے ہبران کہ گون شما گوشان منی نہانت، ہما پتئیگ انت کہ منی جسم و جانا انت۔ ہما انت کہ اے کاران کنت۔ ¹¹ منی اے ہبرا بمئیت کہ من پتئے جبینا آن و پت منیگا۔ اگن باور نکیت، ہما کارانی سرا ایمان بیاریت کہ شما چہ من دیستگ انت۔ ¹² باور کنیت، ہرکس کہ منی سرا ایمان بیاریت، ہرچے کہ من کنان، آ ہم کرت کنت۔ مسترین کار ہم کنت، چیا کہ من پتئے کرا رتوان و ¹³ ہرچے کہ پہ منی ناما بلوئیت، آ واہگا سرجم کنان، تانکہ چک وتی پتا شان و شوکت بدنت۔ ¹⁴ اگن چیزے پہ منی ناما بلوئیت، پہ شما سرجم و تئیار کنان۔

ہدائے پاکین روہئے راہ دئیگئے وادہ

¹⁵ «اگن شما منا دوست داریت، منی ہکما ہم پہ دل و جان مئیت۔ ¹⁶ گڑا من وت چہ پتا لوٹان و آ شمارا دگہ پُشت و پناہے دنت کہ مدام شمئے نیاما بمانیت۔ ¹⁷ بزان اے راستیے ہما روہ انت کہ جہان اشیا مئت نکنت، چیا کہ نگندیت و پجّاہی نئیاریت۔ بلہ شما اشیا پجّاہ کاریت، چیا کہ شمئے کرا مانیت و شمئے دل و درونا بیت۔ ¹⁸ شمارا یتیم و چورئو نکنان، شمئے کرا پرتران۔ ¹⁹ کمین و ہدیآ زند، جہان دگہ برے منا نگندیت، بلہ شما منا گندیت۔ من زندگ آن، پمیشکا شما ہم زندگ مانیت۔ ²⁰ آ روچا زانیت کہ من پتئے ارواہ و جبینا آن و شما منیگا و من شمئیگا۔ ²¹ آ کسا کہ منی ہکم گون انت و آ ہکمانی سرا کار کنت، ہما منا دوست داریت۔ آ کہ منا دوست داریت، آ منی پتا ہم دوست بیت۔ منا ہم آ دوست بیت و وتا پہ آیا پدر کنان.»

²² یہودا اسکریوتیا نہ، آ دومی یہودایا جست کرت: «او ہداوند! پہ چے وتا پہ ما پدر کئے بلہ پہ جہانا نکئے؟» ²³ ایسایا پَسَسو تریت: «آ کس کہ منا دوست داریت، ہما ہبرانی سرا کار کنت کہ من گوشتگانٹ و آ ہم منی پتا دوست بیت۔ من و پت آییے کرا رتوین و گون آیا مانین۔ ²⁴ آ کس کہ منا دوست نداریت، منی ہبرانی سرا کار نکنت۔ اے ہبران کہ شما چہ من اشکنیت منی نہانت، ہما پتئیگ انت کہ منا راہی داتگ۔ ²⁵ اے ہبرن ہما و ہدا گوشتنت کہ انگت شمئے نیاما آن۔ ²⁶ بلہ شمئے پُشت و پناہ،

ل:2:14 بان، بزان کوئی، کمر، اناگ۔

7:14^k لہتین دزبشتا آتگ: «اگن شما منا زانتگ، منی پتا ہم زانت کنیت.»

هما پاكين روه انت كه پتي په مني ناما رثوان كنت. آ، سڅهين چيزان شمارا سوځ دنت. هما هبر كه من گون شما گوشتگ انت، شمارا آياني يات و ثرانگا پرنيت.

27 «من شمارا دلجمي و آسودگي دثيان، وتي آرامي و آسودگيا شمارا بكشان. جهانان اے واک و توان نيست هما آسودگيا شمارا بدنت كه من دثيان. نگران و دلتر كه مبیت. 28 شما اشكت من گوشت كه رثوان، بله پدا شمئے كرا پر تران. اگن من شمارا دوست بوتينان، چه اے هبرا شادان بوتيت كه من پتے كرا رثوان، چيا كه پت چه من مستر انت. 29 پميشكا، چه اے كارے سرجم بئيجا پيسر گوشتن كه وهده چش بيت، ايمان بياريت. 30 چه اد و رند، گون شما باز هبر نكنان، چيا كه اے جهانے نالاھكين سردار، شعيتان كثيت. آيا مني سرا هچ واک و زورے نيست. 31 من بس هما كاران كنان كه پتا منا هكم كرتگ، تان جهان بزانت كه منا پت دوست انت. پاد آيت، چه ادا برتوين.

انگورے اسليگين درچك

15 «من انگورے اسليگين درچك آن و مني پت باگان انت. 2 مني هر تالے كه بر مئياريت، آيا گڈيت و هر تالے كه گرانبر بيت، آيا پاك و سلّه كنت كه گيشتر نيگ بياريت. 3 شما گون مني هبران پاك بوتگيت. 4 شما مني جسم و جانا بمانيت و من شمئيجا. هما ڈولا كه اگن تالے گون درچكا هور مبیت، بر ندنت، شما هم اگن گون من هور مبیت بر دات نكنيت. 5 من درچك آن و شما تال ايت. هر كس كه گون من بمانيت و من گون آيا، بازين نيگے كاريت، چيا كه شما چه من جتا هچ كارے كرت نكنيت. 6 اگن كسے گون من ممانيت، يك ثاليے ڈولا دئور دئيج بيت و هسك تريت. مردم هسكين تالان مچ كنت و سوچنت. 7 اگن مني جسم و جانا بمانيت و مني هبر شمئے دلا بندنت، هرچه كه بلوتيت، شمئے واهگ سرجم بنت. 8 مني پتا گون همه كارا شان و شعوكت رسيت كه شما بازين بر و نيگے بياريت و مني مرید ببيت. 9 «هما ڈولا كه پتا منا دوست داشتگ، من هم شمارا هما پئما دوست داشتگ. مني مهراني ساھاگا بمانيت. 10 اگن مني هكمانی سرا كار بكنيت، مني مهراني تها مانيت، انچش كه من وتي پتے هكمانی سرا كار كرتگ و آيے مهراني تها اينم نشتگان. 11 اے هبرن گون شما پميشكا گوشنت، تانكه مني شادمانیے واهند ببيت و شمئے شادمانی سرجم ببيت. 12 مني هكم ایش انت كه: شما گون يكدگرا مهر بكنيت، هما ڈولا كه من گون شما مهر كرتگ. 13 چه ایشيا مسترين مهر نيست كه مردم وتي ساھا په دوستا ندر بكنت. 14 اگن شما مني هكمانی سرا كار بكنيت، مني دوست ايت. 15 چه اد و رند شمارا گلام و بنده نگوشان، چيا كه گلام نزانت واجه چه كنت. پميشكا من شمارا وتي دوست زانت، كه هرچه چه پتا اشكت، گون شما گوشتن. 16 شما منا گچين نكرتگ، من شمارا گچين كرتگ و رثوان داتگ كه برتويت و نيگ بياريت، ابدمانين نيگ. آ وهدی، هرچه په مني ناما چه پتا بلوتيت، شمارا دنت. 17 مني هكم په شما همش انت: يكدگرا دوست بداريت.

دنيائے بيزاری

18 «اگن دنيا چه شما نپرت كنت، بزانت كه پيسرا چه من هم نپرتي كرتگ. 19 اگن شما اے دنيايی مردم بوتينيت، دنيايا هم شمارا وتيگانی ڈولا دوست داشت. بله پميشكا كه شما دنيايی نه ايت و من شمارا چه اے دنيايا گچين كرتگ و در چتگ، نون دنيا چه شما بيزار انت. 20 چه اے هبرا بيهيال مبیت كه من گون شما گوشتگ انت: «گلام چه واجه مستر نيست.» اگن آيان منا آزار داتگ، شمارا هم آزار دئينت. اگن مني هبرش زرتگ، شمئے هبرا هم زورنت. 21 په مني ناميگی گون شما اے ڈولا كنت، چيا كه مني ره دئيوكا زاننت. 22 اگن من مئياتكينان و گون آيان اے هبر مكرتیننت، آ بيئيار اتنت. بله اتون آيان، په وتي گناھان هچ ازرے نيست. 23 هر كس كه چه من نپرت كنت، چه مني پتا هم نپرت كنت. 24 اگن آياني نياما آ كار من مكرتیننت كه چه دگرانی وس و واکا در انت، بيئيار اتنت. بله نون، آيان اے كار ديستگان و انگت چه من و مني پتا نپرت كنت. 25 آياني شريتے اے هبر كه گوشتيت،

» بے سٹوب چہ من نپرتش کرتگ،^m اے ڈٹولا راست و پدّر بوت. ²⁶ بلہ وهدے شمئے ہما پُشت و پناہ کثیت، بزآن راستیئے پاکین روہ کہ آیئے سرچمگ پت انت و منی چہ پتئے نیمگا رٹوان کنان، ہما منی بارٹوا گواہی دنت. ²⁷ شما ہم منی گواہ و شاہد بیت، چیا کہ چہ ہما بُنگیجا گون من گون بوتگیت.

16 ¹ «اے چیژن گون شما گوشنتن کہ شما مٹگلینت و رد مٹوربت. ² بزانتیت کہ شمارا چہ پرستشگاہ و کنیسہان در کنتت. یک وهدے کثیت، آ کس کہ شمارا کُشیت، گمان کنت گون وتی اے کارا پہ ہدایا ہزمت کنت. ³ اے کاران گون شما کنتت، چیا کہ نہ پتا زانت و نہ منا. ⁴ اے ہبرن شمارا ہمیشکا گوشنتن کہ وهدے چش بوت، منی گوشنتگین ہیرانی ہٹیال و ترانگا بکییت. اے چیژن چہ اٹولا گون شما نگوشنتن، چیا کہ من وت گون شما گون اتان.

ہدائے پاکین روہئے کار

⁵ «اٹون وتی رہ دٹیوکٹے کرا رٹوان بلہ چہ شما ہچکس جُست نکنت کہ: «کجا رٹوئے؟» ⁶ شمئے دل چہ گما پڑ بوت، چیا کہ من اے ہبر گون شما گوشنتن. ⁷ بلہ راستین گوشان کہ منی رٹوگ پہ شما شرتر انت. چیا کہ اگن مرٹوان، شمئے پُشت و پناہ شمئے نیاما نیئییت، بلہ من رٹوان و آییا پہ شما رٹوان کنان. ⁸ وهدے آ کثیت، جہانا گناہ و پھریزکاری و ادل و ہکمئے بارٹوا سہیگ و مٹیارگ کنت. ⁹ گناہا پیش داریت، چیا کہ منی سرا ایمانش نٹیاورت؛ ¹⁰ پھریزکاریا پدّر کنت، چیا کہ من پتئے کرا رٹوان و شما دگہ برے منا نگندیت؛ ¹¹ ادل و ہکما پجاریتیت، چیا کہ اے جہانئے نالاہکین سردار، شئیٹان مٹیارگ کنگ بوتگ. ¹² بازین چیزے ہست کہ باید انت گون شما بگوشان، بلہ شمارا اے وهدی آیانی اشکنگئے واک و توان نیست. ¹³ آ کہ راستیئے روہ انت، کثیت. آ شمارا پہ سرجمین راستیا رھدربری کنت. پرچا کہ و تسر چیزے نگوشیت، تھنا چہ ہما چیزان ہبر کنت کہ اشکنت و شمارا چہ دیمآ آیوکنین چیزان سرید کنت. ¹⁴ آ منی شان و شوکتا پدّر کنت، چیا کہ ہر ہال و ہبرے کہ چہ من گپیٹ، شمارا سہیگ کنت. ¹⁵ ہرچے کہ منی پتا ہست، منیگ انت. ہمیشکا گوشنتن کہ پاکین روہ چہ من گپیٹ و شمارا سہیگ کنت.

گم و شادھی

¹⁶ «کمین وهدیا رند، منا نگندیت بلہ پدا، کُمکے رندترا منا گندیت.» ¹⁷ گرا چہ مریدان لھتینا گون یکدگرا گوشت: «چیا گوشیت: «کمین وهدیا رند، منا نگندیت بلہ پدا، کُمکے رندترا منا گندیت»، یا اے ہبر کہ آ گوشیت: «پتئے کرا رٹوان»، آیئے مکسد چی انت؟» ¹⁸ آ ومانوت گوشگا اتنت: «اے «گونڈین وهد» کہ آیئے بارٹوا ہبر کنت، چی انت؟ ما نزانین چے گوشیت؟» ¹⁹ ایسایا زانت کہ اے بارٹوا چہ من جُست کنگ لٹنت. گرا گوشتی: «شما منی ہمے ہبرئے بارٹوا گون یکدومیا جُست و پُرسا ایت کہ من شمارا گوشت: «کمین وهدیا رند دگہ برے منا نگندیت، بلہ پدا، کُمکے رندترا منا گندیت. شمئے گپ و ٹران ہمے بارٹوا ات؟» ²⁰ باور کنیت و بزانتیت کہ شما آرس ریچیت و یک گم و آندوہینا کپیت، بلہ جہان شادھی کنت. شما گمناک و پُرسیگ بیت، بلہ شمئے اے گم پہ شادمانیا بدل بیت. ²¹ یک جنینے وتی چلگیئے وهدا درد کُشیت، بلہ انچش کہ نُٹک پیدا بیت، وتی دردان شمشیت، ہمیشکا کہ نوکین انسانے پیدا بوتگ. ²² شما ہم اٹون، ہمے ڈٹولا گمناک ایت، بلہ شمارا پدا گندان. آ وهدی، شادمان بیت و شمئے وشیان ہچکس پیچ گپت نکنت. ²³ آ روچا دگہ چیزے چہ من جُست نکنت. باور کنیت، ہرچے پہ منی ناما چہ پتا بلوٹیت، شمارا دنت. ²⁴ تان اے وهدی شما چیزے پہ منی ناما نلوٹتگ، بلوٹیت تان شمارا برسیت و شمئے شادمانی سرجم و سرریچ بیت.

جھانے سرا بالادستی

25 «تان اے وھدی، من گون شما پہ راز و رمز ہبر کرتگ، بلہ وھدے کثیت کہ دگہ پہ راز و رمز ہبر نکنان، تچک و پدّر پتے بارثوا گون شما ہبر کنان. 26 وھدے آ روچ کثیت، شما منی ناما گریٹ و چہ ہدایا لوٹیت و من نگوشان کہ پہ شما چہ پتا لوٹان. 27 پت وت شمارا دوسٹ داریت، چیا کہ منو دوسٹ داشتگ و متتگو کہ من چہ ہدائے نیمگا آتکگان. 28 من چہ پتے کرا آتکگ و اے جھانا سر بوتگان، ائون اے جھانا یلہ کنان و پتے گورا رٹوان.» 29 مریدان گون آیاا گوشت: «نون روشن و پگا، بے راز و رمز ہبر کنگا ائے. 30 نون دلجم این کہ تتو سجھین چیزان زانے و ترا ہچ زلورت نہانت کسے چہ تتو جُستے بکنت. پمیشکا مارا باور انت، تتو چہ ہدائے نیمگا آتکگے.» 31 ایسایا پسٹو دات: «نون شمارا باور انت. 32 بچارپت، یک وھد و ساھتے کثیت و آ وھد چہ ہمے ائون بُنگیچ بوتگ، شما سجھین شنگ و شانگ بیٹ و ہرکس وتی راھا رٹوت. منا تھنا و ایوک یلہ دئییت، بلہ انگت تھنا نہآن، چیا کہ منی پت گون من گون انت. 33 اے چیزن شمارا گوشتنت کہ گون من ہور بئیکا شمارا سھل و آسودگی برسیت. جھانا شمارا درد و رنج رسیت، بلہ مترسیت و دلیر بیٹ چیا کہ من اے جھانے سرا سوینⁿ بوتان.»

پہ مریدان دواھتیر

17 ¹ چہ اے ہبران و زند، ایسایا دیم پہ آسمانا چارت و گوشتی: «او پت! آ وھد و ساھت رستگ، وتی چگا شان و شوکت بدے تانکہ چک ترا اڑت و شان بدنت. 2 تتو سجھین مردمانی اھتیار آبیے دستا داتگ، تان ہما مردم کہ تتو آیارا بکشتگ انت، آیان نمیرانین زند بدنت. 3 او یک و برھکین ہدا! نمیرانین زند ہمیش انت کہ آ ترا بزانت و تئی رٹوان داتگین ایسا مسیہا پجاہ بیارنت. 4 آ کار کہ تتو منی زمہ و اگدھا اشتگات، من سرجم کرت و جھانا تئی منی و شوکت زاھر و پدّر کرت. 5 او پت! ائون منا وتی بارگاھا شان و شوکت بدے، ہما شوکت کہ منا چہ اے جھانے جوڑنگا پیسر تئی کرا بوتگ. 6 «من تئی نام، گون آیان پجارینت کہ تتو چہ اے جھانا گچین کرتگ و منی دستا داتگ انت. آ تئیگ اتنت و تتو منا داتنت. آیان تئی ہبرانی سرا کار کرتگ. 7 ائون آیان زانت، آ چیز کہ تتو منا داتگ انت، پہ راستی چہ تئی نیمگا انت. 8 چیا کہ آ ہبر کہ تتو منا گوشتگ من پہ آیان سر کرتنت و آیان ہم میت. نون آیان پہ دل زانت کہ من چہ تئی نیمگا آتکگان و باور کنت کہ تتو منا رٹوان داتگ.

⁹ «من پہ آیان دوا کنان، پہ سجھین جھانا نہ. من پہ آ مردمان دوا کنان کہ تتو منی دستا داتگ انت، چیا کہ تئیگ انت. 10 آ کہ منیگ انت، آ سجھین تئیگ انت، آ کہ تئیگ انت، منیگ انت و منی شان و شوکت چہ آیان زاھر و پدّر بوت. 11 من چہ اِد و رند اے جھانا نمانان، بلہ آ انگت جھانا انت و من تئی کرا کایان. او پاکین پت! گون ہما نامے زور و توانا کہ تتو منا داتگ، آیانی نگھپانیا بکن تانکہ یک ببت، ہما وڑا کہ ما یک این. 12 تان وھدے کہ من گون آیان بوتگان، گون ہما نامے زور و توانا کہ تتو منا داتگ، آیانی نگھپانی اُن کرتگ. چہ آیان یکے ہم تباہ و ہلاک نبوت، آبیڈ چہ ہما یکینا، کہ وت ہلاکتے لاکھ ات، تان ہما چیز پورہ و سرجم ببیت کہ پاکین کتاب گوشت.

¹³ «ائون تئی گورا کایان. چہ جھانے یلہ دئیگا پیسر، اے ہبران گوشان تانکہ آ چہ منی شادمانیا سرریچ ببت. 14 من تئی ہبر پہ آیان رسینت. پمیشکا کہ آ، اے دنیایی نہانت دنیا چہ آیان نپرت کنت، انچش کہ من اے دنیایی نہآن. 15 تئی بارگاھا اے دوا یا نکنان کہ آیان چہ دنیایا ببر، دوا کنان کہ آیان چہ شر و شئیتانا برکین. 16 ہما ڈٹولا کہ من اے دنیایی نہآن، آ ہم نہانت. 17 آیان گون وتی راستیا پاک بدار، تئی ہبر راستی انت. 18 ہما ڈٹولا کہ تتو منا جھانا رٹوان دات، من ہم آ، جھانا رٹوان کرتنت. 19 ائون پہ ہماینیگی وتا گون پاکی و پلگاری تئی سپردہ کنان، تانکہ آ ہم گون راستیا پلگار و ہدائے سپردہ ببت.

20 «تہنا پہ اِشان دُوا نکنان، پہ آ مردمان ہم دُوا کنان کہ چہ اِشانی کُلٹو و گواہیا منی سرا ایمان کارنت، 21 تانکہ آ سَجھین یگ ببت. او پت! ہما ڈٹولا کہ تتو منی ارواہ و جبینا ائے و من تییگا، آ ہم گون ما ببت و جہان ایمان بیاریت کہ تتو منا رثوان داتگ. 22 آمزنی و شئوکت کہ تتو منا داتگات من آیان دات و رَسینت تانکہ آ یگ ببت، ہما ڈٹولا کہ ما یگ این، 23 من آیان جسم و جانا بمانان و تتو منیگا، تانکہ آ چہ ہمستکی و یکدلیا سرریچ ببت. آ وھدی، جہان زانت کہ تتو منا رثوان داتگ و انچش کہ تتو منا دؤست داشتگ، آت ہم دؤست داشتگانت.

24 «او پت! منی واھگ اِش اِنت، آ کہ تتو منا بکشتگانت ہمؤدا کہ من آن، گون من ہمؤدا یکجہا ببت، تان ہما شئوکتا بگندنت کہ تتو منا بکشتگ، چیا کہ چہ جہانے جوڑ بئیگا پیسر ہم، تتو منا دؤست داشتگ. 25 او آدلین پت! ہرچنت کہ جہانا ترا زانت و پجہا نئیاورت، من ترا زانت و پجہا آورت. نون اے ہم زانت کہ تتو منا رثوان داتگ. 26 من تیی نام گون آیان پجارینت و انگت ہم پجارینانی، تان ہما مہر کہ ترا پہ من ہستانت، آیان دل و جانا ہم بیبت و من آیان دل و جانا بیان.»

ایسائے دزگیر کنگ

(متا 47:26-56؛ مَرکاس 14:43-50؛ لوکا 22:47-53)

18 ¹ چہ اے ہبران و رند، ایسا گون وتی مریدان کڈرونے دزگئے⁰ آ دستا شت. اودا یک باگے ہستات، ایسا و آییے مرید ہمؤدا شتنت. ² یہودایا، کہ آییے ڈرؤھوک^P ات، آ جاگہ زانت، چیا کہ ایسا و آییے مرید گیشتر ہمؤدا شتنت. ³ گزا، یہودایا ہکومتی پئوجی گون پرستشگاہے سپاہیگان، کہ چہ مزین دینی پیشوا و پرسیانی نیمگا رثوان دئیگ بوتگانت، زرت و ہما باگا برتنت. ⁹ آیان چراگ و کنڈیل و سلاہ گون ات. ⁴ ایسایا زانت کہ آییے سرا چونین کارے کپیگی اِنت، دیمہ شت و جُستی کرت: «کتیا شوہاز کنیت؟» ⁵ گوشتش: «ایسا ناسریے پدا گردین.» پَسئوی دات: «من آن!» یہودا، ایسائے ڈرؤھوک ہم ہمؤدا ات. ⁶ وھدے ایسایا گوشت: «من آن،» آ پُشنا کنزان کنزان زمینا کپنت. ⁷ پدا گوشتی: «کتیی رندا گردیت؟» آیان گوشت: «ایسا ناسریے.» ⁸ ایسایا درانت: «من شمارا گوشت: من آن. اگن منی رندا گردیت، اِشان بلیت کہ رثونت.» ⁹ ایسایا اے گوشت تان آییے پیسریگین ہبر سرجم بیبت: «آ کہ تتو منا داتگانت، چہ آیان کس تباه و ہلاک نبوت.» ¹⁰ آ وھدی، شمون پترسا کہ زہمے گون ات کشت و مسترین دینی پیشوائے نئوکرے راستین گوشی گون زرتے سست. نئوکرے نام مَلکوس ات. ¹¹ ایسایا گون پترسا گوشت: «وتی زہما جُتکا^S کن! آ جاما نوش مکنان کہ پتا منا داتگ؟»

ایسا مسترین دینی پیشوائے دیم پہ دیمہ

(متا 26:57؛ مَرکاس 14:53؛ لوکا 22:54)

12 گزا ہکومتی پئوجی و آیان سرمستر و یہودی سپاہیگان، ایسا دزگیر کرت و مہر و مہکم بست. ¹³ ایسائے پسرہ ہنئے کزا برت، کہ آ کیاپائے جنئے پت ات. کیاپا آ سالا، مسترین دینی پیشوا ات. ¹⁴ اے ہما کیاپا ات کہ گون یہودیان گوشتگاتی: «کتومے جاھا، یک مردمیے مرگ گھتر اِنت.»

1:18^P دزگ، بزانت وادی، گوتر.

2:18^P درؤھوک، بزانت ہما کہ وتی ہمراہا رد دنت و بہا کنت.

3:18^Q بزانت یہودا ات کہ اے کاری کرت.

9:18^T پچار: یوہنائے انجیل 6:39.

11:18^S جُتک، بزانت زہم یا کارچے جلد، پؤش، نیام.

پٽرسے انڪار

(متا 26:69-70؛ مڪاس 14:66-68؛ لوڪا 22:54-57)

15 شمون پٽرس و دگه مریدے ایسائے پدا رتوان بوت و شتنت. آ دگه مریدا گون مسترین دینی پیشوایا پجاروکی هستات، پمیشکا گون ایسایا مسترین دینی پیشوائے پیشجاها پُرت. 16 بله پٽرس دُنا دروازگئے نژیکا اؤشتاتگات. گزا آ مرید که گون مسترین دینی پیشوایا پجاروکی ات، دُنا در آتک، دروازگپانین مؤلدئے گوشا چیزے گوشتی و پٽرسی توکا برت. 17 آ مؤلدا پٽرسے نیمگا دیم ترینت و گوشتی: «زانا، تنو چه اے مردئے مریدان نهائے؟» اییا گوشت: «نه، نه آن!» 18 هزمتکار و سپاهیگان آسے رۆک کرتگات، چیا که هئوا سارت ات. آسے کزا اؤشتاتگاتنت و دست تاپگا اتنت. پٽرس هم آیانی کزا اؤشتاتگات و وتا تاپگا ات.

چه ایسایا جُست و پُرس

(متا 26:59-68؛ مڪاس 14:55-65؛ لوڪا 22:63-71)

19 مسترین دینی پیشوایا چه ایسایا، آیئے مرید و تالیم و سبکانی بارثوا لهتین جُست و پُرس کرت. 20 ایسایا پَسَو دات: «من سجهینانی دیما رۆشن و پکا گپ و هبر کرتگ. مُدام کنیسهان و مزنین پرستشگاها، همؤدا که سجهین یهودی مچ بنت، درس و سبکن داتگ و هچبر پناه و چیرکایی چیزے نگوشتگن. 21 گزا چیا چه من جُست گئے؟ چه همایان جُست بگر که منی گپ و هبرش اشکتگانت. آ زانتت من چه گوشتگ.» 22 ایسایا که اے هبر کرتنت، یک سپاهیگے اؤدا اؤشتاتگات، ایسایي شهماتے جت و گوشتی: «مسترین دینی پیشوایا اے دُولا پَسَو دئیے؟» 23 ایسایا درآنت: «اگن من رَدین هبرے کرتگ، منا مئیاریک بکن، اگن راستن گوشتگ، په چه جنئے؟» 24 گزا هئایا ایسا دست بستکا، مسترین دینی پیشوا، کیاپائے کزا دیم دات.

پٽرس اَنگت ایسایا نمَیت

(متا 26:71-75؛ مڪاس 14:69-72؛ لوڪا 22:58-62)

25 شمون پٽرس همؤدا اؤشتاتگات و دست تاپگا ات. لهتینا گوشت: «زانا، تنو چه آیئے مریدان نهائے؟» اییا نمَیت و گوشتی: «نه، نه آن.» 26 چه مسترین دینی پیشوائے هزمتکاران یکے، هما مردئے سیاد ات که پٽرسا آیئے گوش بُرتگات. اییا گون پٽرسا گوشت: «من وت ترا گون آییا هما باگا ندیست؟» 27 پٽرسا پدا هم نمَیت. هما دمانا، کروسا بانگ دات.

ایسا پیلاتوسے دیما

(متا 11:27-26؛ مڪاس 15:1-15؛ لوڪا 13:23-25)

28 سبها ماهله، ایسایش چه کیاپائے کزا رومے والیئے کلاتا برت. یهود، آ کلاتا نشنتت که ناپاک مبنت و سرگوزئے اییدئے وراکا وارت بکننت. 29 گزا پیلاتوس اتک و چه آیان جُستی کرت: «اے مردئے سرا شمئے بُهتام چی انت؟» 30 آیان پَسَو ترینت: «اگن مئیاریک مروتین ما تیی کزا نیاورت.» 31 پیلاتوسا گوشت: «اشیا بریت و گون وتی شربتا په اشیا هکم و شعورے بریت.» یهودیان گوشت: «مارا کسئیے کُشگئے هک و اهتیار نیست.» 32 آهرا، هما دُولا که ایسایا وتی مَرکئے بارثوا گوشتگات، هما داب بوت. 33 رندا پیلاتوس، وتی کۆت و کلاتا شت و ایسایي همؤدا لوٹانیت و گوشتی: «هئو! تنو یهودیانی بادشاه ائے؟» 34 ایسایا گوشت: «اے تیی جندئے گپ و هبر انت یا ترا اے دُولا گوشتگش؟» 35 پیلاتوسا گوشت: «زانا، من یهودیے آن؟ تیی وتی کثوم و مزنین دینی پیشوایان ترا منی کزا اورتگ. چی انت کرتگ؟» 36 ایسایا پَسَو دات: «منی بادشاهی، دنیایی بادشاهیے نه انت. اگن منی بادشاهی دنیایی بادشاهیے بوتین، منی هزمتکاران جنگ کرت تانکه یهودیانی دستا مکپان. بله منی بادشاهی دنیایی نه انت.»

³⁷ پيلاتوسا گوشت: «آچه، تتو بادشاهے ائے؟!» ایسایا گوشت: «تتو وت گوشگا ائے کہ من بادشاهے آن. من پیدا بوتگ و دنیا یا آتکگان کہ پہ راستیا گواهی بدئیان. هرکسا کہ راستی دوست بیت، منی هبران گوش داریت.» ³⁸ پيلاتوسا درآیت: «راستی چی انت؟» ایشیے گوشگا و رند، پيلاتوس پدا یهودیانی کرا شت و گوشتی: «من په اے مردا هچ مئیارے نگندان.» ³⁹ بله گون شمئے رسما، من سرگوزئے اییدے روجا، یک بندیکے په شما آرات کنان. لوئیت یهودیانی بادشاها په شما آرات بکنان؟» ⁴⁰ آ سجھینان کوگار کرت: «نه، آيا نلوئین! باراباسا آرات کن!» باراباس، یک یایگے ات.

یهودیانی کینگ و پيلاتوسے دودلی

(متا 27:27-31؛ مَرکاس 15:16-20)

19 ¹ آ وهدی، پيلاتوسا هکم دات ایسایا شلاک و هئیزران بجننت. ² پئوجیان چه دنگر و کنگگان تاجے جوژیت و ایسائے سرا ائر کرت، بادشاهی جمورنگین کباھے هم گورا داتش. ³ آییے کرا آیان و گوشان انتت: «دُرو و دُرهبات،^t او یهودیانی بادشاه!» شهماتش هم جت. ⁴ پيلاتوس پدا یهودیانی کرا آتک و گوشتی: «بچاریت، شمئے کرا کارانی تان بزانت کہ من په آيا هچ مئیارے نگندان.» ⁵ ایسا کہ آيا کنگین تاجے سرا و جمورنگین کباھے گورا ات، دُنا در آتک. پيلاتوسا گوشت: «بچاریت، اے مرد همدان انت!» ⁶ وهدے مزین دینی پیشویان و آيانی سپاهیگان آ دیست، کوگار ش کرت: «سلیبی کش! سلیبی کش!» پيلاتوسا گوشت: «شما وت آيا سلیب بکشیت. من هچ وژین مئیارے په آيا نگندان.» ⁷ یهودیان گوشت: «مارا شریته هست انت کہ آییے رهبندانی ردا،^u باید انت کُشگ بیبت، چیا کہ گوشتگی: «من هُدائے چک آن.»» ⁸ وهدے پيلاتوسا اے اشکت، چه پیشا گیشتر تُرسی دلا نشت. ⁹ وتی کوٹ و کلاتا شت و چه ایسایا جُستی کرت: «تتو چه کجا ائے؟» ایسایا پَسَّو ندات. ¹⁰ پيلاتوسا گوشت: «منا پَسَّو ندئیے؟ تتو زانئے کہ تعیی آراتی و سلیب کُشگئے اهتیار منی دستا انت؟» ¹¹ ایسایا پَسَّو دات: «اگن هُدايا ترا اے اهتیار مداتین، منی سرا ترا هچ واک و اهتیارے نیست ات. بله، هما کہ منا تعیی دستا داتی، گیشتر مئیاربار انت.» ¹² چه اد و رند، پيلاتوسا آییے آرات کنگئے جُهد کرت، بله یهودیان کوگار کرت: «اگن اے مردا آرات بکنئے، کئیسرئے دوستوا نهائے. هرکس وتا بادشاه بزانت و بلیکیت، کئیسرئے دژمن انت.» ¹³ وهدے پيلاتوسا اے اشکت، ایسایي دُنا آورت و وت یک جاھے په هکم کنگا نشت کہ آيا «سنگپرَش» گوشت، په آرامی زبانا «جَباتا» بیت. ¹⁴ سرگوزئے تئیارئے روجئے نیمروچا،^v پيلاتوسا گون یهودیان گوشت: «بچاریت، شمئے بادشاه همدان انت!» ¹⁵ بله آیان کوگار کرت: «گاری کن! گاری کن! سلیبی کش!» پيلاتوسا گوشت: «پکا شما لوئیت کہ شمئے بادشاها بکُشان؟» مزین دینی پیشویان گوشت: «چه کئیسرا آید، مارا دگه بادشاهے نیست.» ¹⁶ آهرا، پيلاتوسا ایسا پئوجیانی دستا دات کہ آيا سلیبے سرا بَدرنجنت. گُرا آیان ایسا برت.

ایسا و سلیب

(متا 27:32-37؛ مَرکاس 15:21-26؛ لوکا 23:32-38)

¹⁷ ایسایا سلیبے کُنت بَدَا ات و «کامپول» نامین جاگهیا برتش، کہ آرامی زبانا «جُلُجتا» گوشگ بیت. ¹⁸ همودا آش زرت و سلیبے سرا دُرتک. گون آيا دگه دو مردمش هم سلیب کُشت، یگے راستین و دومی چپین نیمگا. ایسا، آ دویانی نیاما ات. ¹⁹ پيلاتوسے هکما، مئیارنامگے نبشتش کہ سلیبے سرا دُرنجگ بیبت و آنبشتگ اے دُتولا ات: «ایسا ناسری - یهودیانی بادشاه.» ²⁰ چه یهودیان بازینیا اے مئیارنامگ وانت، چیا کہ ایسائے سلیب کُشگئے جاگه چه شهره دور نه ات و په ایرانی، لاتینی و

^t 3:19 دُرو و دُرهبات، بزانت سلام و اَلتیک.

^u 7:19 ردا، بزانت مُتابکا.

^v 14:19 اسلیگین یونانی نبشتانک گوشت: «ششمی ساھتے وهد.»

یونانی زبانان نبیسگ بوتگ آت. ²¹ پمیشکا، یہودیانی مزین دینی پیشوایان گون پیلاتوسا گوشت: «یہودیانی بادشاہ» منبیس، بنیس کہ اے مردا گوشتگ «من یہودیانی بادشاہ آن». ²² پیلاتوسا گوشت: «ہرچے کہ من نبشتگ، نبشتگن.» ²³ چہ سلیب کشگا رند، پئوجیان ایسائے پُچ زرتت، چار بہرا بہر کرتت و ہر یکٹیا یک بہرے زرت. بلہ ایسائے یک دزگوایین جامگے منت، کہ آییہا ہچ چاکے نیست آت، سرجم و یک گواپ آت. ²⁴ گڑا آیان گون وت گوشت: «بیایت اشیا ندرین، اشیے سرا پال^w جنین، بچارین بارین کئے کٹیت؟» ہما داب کہ ہدائے پاکین کتاب گوشت، ہما ڈولا بوت:

«منی پُچش وتی

نیاما بہر کرتت و

جامگے سرا

پال جتتش.»^x

پئوجیان ہم ہمے کار کرت.

²⁵ سلیبے نریکا ایسائے مات، گون وتی گہار، کلیوپاسے جن مریم و مریم مجدلیہا اؤشتاتگ آت. ²⁶ وھدے ایسیا وتی مات دیست کہ ہما دوستین مریدے کڑا اؤشتاتگ، گون ماتا گوشتی: «او بانک! اے تئیے چک انت.» ²⁷ رندا گون وتی مریدا گوشتی: «اے تئیے مات انت.» آ مریدا، چہ ہما ساھتا رند مریم وتی لوگا برت.

ایسا ساہ دنت

(متا 27:45-50؛ مرکاس 15:33-37؛ لوکا 23:44-46)

²⁸ نون ایسیا دیست کہ سچھین چیز سرجم بوتگ آت و پمیشکا کہ پاکین کتابے ہبر سرجم بننت، گوشتی: «تئیگ آن.»^y ²⁹ چہ ٹریشین شرابا پڑین کونزگے اودا ایر آت. آیان یک اسپنجے زرت و شرابین کرت، دارئے سرا بست و ایسائے لٹان پر مُشت. ³⁰ وھدے ایسیا شراب دپ جت، گوشتی: «ھلاس بوت!» رندا سری جھل ایر آورت و ساھی دات.

ایسیا نیرہ جننت

³¹ آ رُچ، جُمہ و سرگوزے اییدے تیاری گرگے رُچ آت. پمیشکا یہودیان نلوٹت دار کشتگینانی جُون و جسد، آ مزین شبتے رُچا سلیبے سرا لُونجان بننت. پمیشکا چہ پیلاتوسا لوٹتس آ سئینانی ٹانگان پپروشتت و چہ سلیبانی سرا ایر بگیجنت. ³² گڑا پئوجی دیما آتکت و آ دینانی پادش پُروشتنت کہ گون ایسیا سلیب کشگ بوتگ اتنت. ³³ ایسائے کڑا کہ آتکت، دیستش ساھی داتگ. پمیشکا آئیے پادش نپروشتنت. ³⁴ بلہ چہ پئوجیان یکٹیا، نئیرہے ایسائے پھلوگا جت و ہما دمانا چہ آئیے جونا ہوناپ در آتک. ³⁵ آ کس کہ وت اے چیزانی شاھد بوتگ، اے ہبران گوشتی و آئیے شاھدی راست انت. آ زانت کہ راستین گوشت تان شما ایمان بیاریت. ³⁶ اے کار، ہما ڈولا بوت تان پاکین کتابے ہبر سرجم بییت کہ گوشتی: «آئیے ہچ ہڈے پُروشگ نبیت.»^z ³⁷ پاکین کتاب، دگہ یک جاگھے ہم گوشتی: «آ ہما کسا چارنت کہ نئیرہش جتگ.»^a

^w19:24 پال، لائری، بے و شرتندی.

^x19:24 زبور 18:22.

^y19:28 بچار: زبور 15:22؛ 21:69.

^z19:36 ڈرگوز 12:46.

^a19:37 زکریا نبیے کتاب 10:12.

ایسائے کبر و کپن

(متا 57:27-61؛ مرکاس 15:42-47؛ لوکا 23:50-56)

38 رندا، ایسپ نامین مردے کہ آریماتیائے شہرئے نندوک ات و چہ یهودیانی ترسا چیرکایی ایسائے مرید ات، پیلاتوسے کرا شت و ایسائے جوئے برگئے اجازتی لوٹت. پیلاتوسا اجازت دات و آییآ جون برت. 39 نیکودیموس، ہما کہ اٹولی رندا یک شپے ایسائے گندگا شتگات، آنک و گون وت لہتین ہور و ہٹورین مر و اوود و کزازواہی آورت، کہ سی کیلئے کساسا^b اتنت. 40 نون آیان ایسائے جون زرت و یهودیانی کبر و کپنئے دؤد و رییدگانی ردا، گون وشوین داروان گڈیا پتات. 41 ہما سلیبئے نژیکا یک باگے ات کہ اؤدا نوکین کبرے ہستات و انگت کسے آییئے تھا کبر نبوتگات. 42 یهودیانی تیاریئے روچ ات و کبر ہم ہما نژیکا ات، پمیشکا ایسائے جونش ہمؤدا کبر کرت.

ہالیگین کبر

(متا 1:28-10؛ مرکاس 16:1-8؛ لوکا 1:24-12)

20¹ ہپتگئے اٹولی روچا، بزبان یکشمبہئے سباہا ماہلہ کہ انگت تھار ات، مریم مجدلیہ کبرئے سرا شت و دیستی ہما ڈوک کہ کبرئے دپا ات، چہ کبرا دور کنگ بوتگ. 2 آپہ مئیدان، شمون پترس و ایسائے ہما مریدئے کرا اتک کہ ایسایا باز دوست ات. گوشتی: «واجہش چہ کبرا برتگ، بلہ نزانین کجا ایرش کرتگ.» 3 گزا پترس و آدگہ مرید راہ گپنتت و دیم پہ کبرا شنتت. 4 ہر دوینان مئیدان کرت، بلہ آدگہ مرید چہ پترسا گوست و چہ آییآ پیسر کبرئے سرا رست. 5 سری جھل کرت و کبرئے تھا چارتی. پتاتگین گڈی دیستنت، بلہ وت کبرئے تھا نشت. 6 رندا شمون پترس رست و کبرئے تھا شت. آییآ ہم دیست کہ کپن ہمؤدا انت. 7 آدزمال کہ ایسائے سرا بستگات کپنئے کرا نہ ات، پیتکگات و کسے دورتر یک کرا ایر ات. 8 رندا، آ مرید کہ پیسرا کبرئے سرا رستگات کبرئے تھا شت، دیستی و ایمانی آورت. 9 چیا کہ آیان، تان آ وھدی پاکین کتابئے ہبر سرکچ نوارتگات کہ ایسا باید انت چہ مردگانی نیاما جاہ بجنت. 10 گزا آ دوین مرید، وتی لوگان پر ترنتت.

ایسا پہ مریم مجدلیہا پدر بیت

(مرکاس 16:9-11)

11 مریم چہ کبرا دن اؤشتاتگات و گرتی. ہما ڈولا کہ گریوگا ات، سری جھل کرت و کبرئے توکا چارتی. 12 ہمؤدا کہ ایسائے جون ایر بوتگات، دو اسپیت پوشین پریشتگی دیست، یگے سرونان نشتگات و آدگہ پادونان. 13 آیان گوشت: «او جنین! تئو پہ چے گریوگا ائے؟» پستوی دات: «منی واجہش برتگ و نزانان کجا ایرش کرتگ.» 14 وھدے اے گوشتی، چکی ترینت و ایسایا دیست ہمؤدا اؤشتاتگات، بلہ پجہی نییورت. 15 ایسایا گون آییآ گوشت: «او بانک! چیا گریوگا ائے؟ کئی پدا گردے؟» مریم ہٹیال کرت بلکین باگپان انت. گوشتی: «او واجہ! اکن تئو برتگ، منا بگوش کجات اشتگ کہ من آییآ ببران.» 16 ایسایا پستو دات: «او مریم! مریم! چک ترینت و آرامی زبانا گوشتی: «رئونی!» (بزان: او منی استاد.) 17 ایسایا گوشت: «منا دست مجن، چیا کہ انگت پتے کرا برزاد نشتگان، بلہ منی براتانی کرا برئو و آیان بگوش کہ انون دیم پہ وتی پتا و شمئے پتا، وتی ہدایا و شمئے ہدایا برزاد رئوان.» 18 مریم مجدلیہ مریدانی کرا شت و مستاگی دات: «من ہداوند دیست.» گزا ایسائے کلتوی پہ آیان برت و سر کرت.

ایسا پہ مریدان پدَر بیت

(لوکا 24:36-43)

¹⁹ ہما یکشمہئے شپا، وھدے مرید چہ یھودیانی تُرسا لوگئے تہا مُچ اتنت کہ دروازگی کُبل اتنت، ایسا آتک، آیانی نیاما اؤشتات و گوشتی: «شمارا سہل و ایمنی سر بات.» ²⁰ اے ہبرئے گوشگا رند، وتی دست و پھلوگی آیانا پیش داشتنت. وھدے مریدان ہداوند دیست، باز گل و شادان بوتنت. ²¹ ایسایا پدا گوشت: «شمارا سہل و ایمنی سر بات. ہما ڈٹولا کہ پتا منا راہ داتگ، من شمارا رثوان کنان.» ²² چہ اے ہبرا رند، ایسایا مرید دم جنتت و گوشتی: «ہدائے پاکین روہا بگریت و وتی دلا جاگہ بدئییت! ²³ اگن کسئیے گناہان ببکشیت، بکشگ بنت، آیان کہ نبکشیت، بکشگ نبت.»

ایسا و توما

²⁴ چہ دوازدهین مریدان یکے، توما کہ آش «جاڑو» نامیتنگات، ایسائے آگئے وھدا گون آیان گون نہات. ²⁵ پمیشکا وھدے آ دگہ مرید گوشگا اتنت: «ما ہداوند دیستگ،» آیا گوشت: «من تان آئیے دستان، میہانی ٹپا مگندان، تانکہ وتی لَنکُکا، میہانی ٹپا و دستا آئیے پھلوگا ایزر مکنان، باور نکنان.»

²⁶ ہشت روچا رند، وھدے مرید پدا یکجاہ بوتنت، توما ہم گون ات. لوگئے دپ بند ات، بلہ انگت ہم ایسا گوست و آیانی نیاما اؤشتات و گوشتی: «شمارا سہل و ایمنی سر بات.» ²⁷ نون گون تومایا گوشتی: «وتی لَنکُکا ادا بیار، منی دستان بچار، وتی دستا منی پھلوگئے سرا ایزر کن و چہ اِد و رند بے ایمان مبعے، ایماندار بئے.» ²⁸ تومایا گوشت: «او منی ہداوند، او منی ہدا!» ²⁹ ایسایا گوشت: «تئو پمیشکا ایمان آورت کہ منا دیستت. بلہ بہتاور ہما انت کہ منا نگدنت و ایمان کارنت.»

اے کتابے نیسیگئے مکسد

³⁰ ایسایا وتی مریدانی دیما، دگہ بازیں مؤجزہ و اَجَبَتین نشانی پیش داشتگ کہ اے کتابا نیسیگ نبوتگ انت. ³¹ بلہ ہمینچک نیسیگ بوتگ تان شما باور کنیت کہ ایسا، مسیہ انت و ہدائے چک، تانکہ ایمان بیاریت و آئیے نامے سرا نمیرانین زندئے واھند بییت.

ایسا پہ ہپت مریدا پدَر بیت

21 ¹ چیزے وھدا رند، تبریہئے مَزَن گورمئے کِر و گوران، پدا ایسایا وتا پہ مریدان پدَر کرت. آئیے زاہر بئیگ اے ڈٹولا ات کہ ² شمون پترس و ہما توما کہ «جاڑو» نامیتنگ اتش و نثناییل کہ چہ جلیئے میتگ کانایا ات، گون زندیئے دو چک و دگہ دو مریدا ہمودا اتنت. ³ شمون پترسا گون آیان گوشت: «من ماہیگیریا رثوان.» آیان گوشت: «ما ہم کاین گون.» گزا راہ گپنتت و بوجیگا نشتنت، بلہ آ شپا چیزے نگپتس. ⁴ سبہ کہ بوت، ایسا تئیابا^c اؤشتاتگ ات، بلہ مریدان پجہا نئیاورت. ⁵ ایسایا گون آیان گوشت: «او چُکان! شمارا ماہیگے چیزے گون انت؟» آیان پَسُو دات: «نہ.» ⁶ گوشتی: «داما بوجیگئے راستین نیماگا دئور دئییت، اودا ماہیگ گپت کنیت.» آیان انچش کرت و ہمینکدر ماہیگش گپت کہ دامش دیم پہ بوجیگا کشت نکرت. ⁷ گزا ہما مریدا کہ ایسایا باز دوست ات، گون پترسا گوشت: «اے ہداوند انت!» شمون پترس جاندر ات، وھدے اے ہبری اشکت، وتی پچی گورا کرتنت و آپا کچی کرت. ⁸ آ دگہ مرید مان بوجیگا، ہشکیئے نیماگا آتکت و پیرین دامش کَشکان کرت، چیا کہ چہ تئیابا سد گاما^d دورتر نہ اتنت.

^c 4:21 تئیاب، بزبان دریائے کِر، ساہل.

^d 8:21 اسلیگین یونانی نیشتانک گوشتیت: «دوسد دست». یک دست نیم میتر انت.

⁹ وھدے ھشکيا سر بوتنت، روکين جل و اشكرانى سرا، ماهيگ و كُكے نانش ديست. ¹⁰ ايسايا گون آيان گوشت: «چه همه ماهيگان كُكے بياريت كه اتون شما گپتگ انت.» ¹¹ شمون پترس بوجيگا شت، دامے كه چه يكسد و پنجاه و سئے مزين ماهيگا پُر ات ديم په ھشكيا كشتي، ماهيگان دام هم ندرتگ ات. ¹² ايسايا گوشت: «بيايت ورك بوريت!» چه مريدان يكتيا هم تهم و جريت نكرت چه ايسايا جست بگيپت: «تتو كئے ائے؟» آيان زانت كه اے هداوند انت. ¹³ گزا ايسا ديما آتك، ناني زرت و آيانا داني، همه دُولا ماهيگي هم بهر كرتنت. ¹⁴ چه وتي زندگ بئيگ و جاه جنگا زند، اے سئيمي باريگ ات كه ايسا په مريدان زاهر بوت.

ايسا و پترس

¹⁵ رگبند^e زند، ايسايا گون شمون پترسا گوشت: «او شمون، يوهنائے چُك! تئبي مھر په من چه اشان گيشتر انت؟» پترسا گوشت: «او هداوند! تتو زائے كه ترا دوست داران.» ايسايا گوشت: «آچه، مني گورگان بچارين.» ¹⁶ دومي زندا گوشتي: «او شمون، يوهنائے چُك! بارين، منا دوست دارئے؟» پترسا گوشت: «او هداوند! تتو زائے كه منا دوست ائے.» ايسايا گوشت: «گزا مني پساني دلگوشا بدار.» ¹⁷ سئيمي برا گوشتي: «او شمون، يوهنائے چُك! بارين، منا دوست دارئے؟» پميشكا كه سئيمي برا جستي كرت: «منا دوست دارئے؟» پترس ملور و دلرنج بوت و گوشتي: «او مني هداوند! تتو وت هر چيزا زانتكارتر ائے، تتو زائے كه منا دوست ائے.» ايسايا گوشت: «مني پسان بچارين.» ¹⁸ ترا راستين گوشان، وھدے ورنه ائے، سرين بستگ ات و هر جاه كه لوئتنت، شتے. بله وھدے پير بئے، دستان دراج كئے و دگرے تئبي سرينا بنديت و ترا انچين جاھے بارت كه نلوئے.» ¹⁹ گون اے هيران، ايسايا په هما مرکا اشاره كرت كه زندا پترس گون آيا هدايے ناما شان و شوكت دئيگي ات. گزا گوشتي: «مني زندگيريا بكن.» ²⁰ پترسا چپ و چاگرد چارت و ديستي هما مريد كه ايسايا باز دوست انت چه پشتا بيداك انت، هما كه شام وركئے وھدا، ايسائے نزیکا كزتگ ات و چه آيا جستي كرتگ ات: «او هداوند! آكئے انت كه ترا دروھيت و دژمناني دستا دنت؟» ²¹ وھدے پترسے چم په آ مريد كپت، چه ايسايا جستي كرت: «او هداوند! آيے آسر و آكبت چه بيت؟» ²² ايسايا گوشت: «اگن مني رزا اے بيت كه تان مني آيگئے وھدا آ بمانيت، تئبي چه كارے هراب بيت؟ تتو مني زندگيريا بكن.» ²³ گزا مريداني نيما^f اے هير تالان بوت كه تان بلكين آ مريد هچبر نمریت. بله گپ اش انت، ايسايا نگوشتگ ات كه آنمریت، تھنا گوشتگ آتي: «اگن مني رزا اے بيت كه تان مني آيگئے وھدا آ بمانيت، تئبي چه كارے هراب بيت؟» ²⁴ اے هما مريد انت كه اے چيزي نشتگ انت و په آياني راستي و پگا بئيگا گواھي دنت. ما زانين كه آيے شاهدهي راست انت.

گدی هبر

²⁵ البت، ايسايا دگه بازين كار كرتگ ات. اگن آ سجهين نبيسگ بوتيننت، مني هئبالا سجهين دنيايا په آ كتابان جاگه نيست ات.

^e 15:21 رگبند، بزانتا، آرزبند.

^f 23:21 آسليگين يوناني نشتانگ گوشتي: «براتاني نيما».